

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Lukáše Svrčka a přísedících Adrieny Savič a Lubomíra Ambrose v hlavním líčení konaném dne 25. 6. 2024 v Praze

takto:

Obžalovaný

M. K.

narozen xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx xxx

je vinen, že

A)

za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2016:

jako osoba jednající jménem společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s., IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx (dále jen „Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s.“), v úmyslu zkrátit daňovou povinnost u daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) a vylákat majetkové plnění uplatněním nadměrného odpočtu DPH u společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. v rozporu s ustanovením § 72 odst. 1) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „zákon o DPH“) neoprávněně na základě faktur za neuskutečněná plnění spočívající v poskytnutí stavebních prací a stavebního materiálu na stavbu bytového domu Lxxa Čxxxxxxx, na parcele číslo xxx v katastrálním území xxx, nárokoval odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění od údajného dodavatele - společnosti WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o., IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx, tím, že do přiznání k DPH a kontrolního hlášení k DPH společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s., za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2016, podaného u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1 dne 25. 1. 2017, zahrnul faktury:

- 1) č. 201608001, vystavenou dne 2. 8. 2016 za dodání téhož dne 457,2 m³ materiálu pro základové pásy z betonu vodost. V4 B 20 (C16/20) v hodnotě 2 488 900,79 Kč včetně 21% DPH, které činí 431 957,99 Kč,
- 2) č. 201608002, vystavenou dne 3. 8. 2016 za dodání téhož dne 199,5 m³ materiálu pro základovou desku ŽB z B20 (C 16/20) v hodnotě 2 457 570,08 Kč včetně 21 % DPH, které činí 426 520,43 Kč,
- 3) č. 201608003, vystavenou dne 5. 8. 2016 za dodání téhož dne 480 m³ zdiva obvod Supertherm, P+D, tl. 40 cm včetně malt a omítek, 1890 m² zdiva POROTHERM, P+D, tl. 15 cm včetně malt a omítek v hodnotě 4 546 055,91 Kč včetně 21 % DPH ve výši 788 984,91 Kč,
- 4) č. 201608004, vystavenou dne 9. 8. 2016 za dodání téhož dne 248 m² stropy Velox, tl. 26+5 cm, B 20 (16/20) v hodnotě 5 551 026,35 Kč včetně 21 % DPH ve výši 963 401,27 Kč,
- 5) č. 201608005, vystavenou dne 12. 8. 2016 za dodání téhož dne 26 m schodiště ze železobetonovou kompletní DVČ v hodnotě 750 763,13 Kč včetně 21 % DPH ve výši 130 297,73 Kč,
- 6) č. 201608006, vystavenou dne 12. 8. 2016 za dodání téhož dne 390 m² zateplovacího systému Capatect, EPS - F tl. 100 mm v hodnotě 916 453,40 Kč včetně 21% DPH ve výši 159 053,90 Kč,
- 7) č. 201608007, vystavenou dne 12. 8. 2016 za dodání téhož dne 230 m³ mazaniny betonové tl. 5-8 cm B20 (C 16/20) v hodnotě 954 485,51 Kč včetně 21 % DPH ve výši 165 654,51 Kč,
- 8) č. 201608008, vystavenou dne 16. 8. 2016 za dodání téhož dne 630 m² zděné střechy, extenzivní zeleň v hodnotě 2 487 544,98 Kč včetně 21 % DPH ve výši 431 722,68 Kč,
- 9) č. 201608009, vystavenou dne 17. 8. 2016 za dodání téhož dne 3 kusů vodorovných rozvodů 3 patra celkem 621 m, 1 kus vodorovného rozvodu sklep (garáže) v hodnotě 1 163 320,62 Kč včetně 21 % DPH ve výši 201 898,62 Kč,
- 10) č. 201608010, vystavenou dne 19. 8. 2016 za dodání téhož dne 513 m kanalizace trub. PVC hrdlových, jedno patro 171 m, 67 m kanalizace z trub. PVC hrdlových, sklep (garáže) v hodnotě 594 210,48 Kč včetně 21 % DPH ve výši 103 127,44 Kč,
- 11) č. 201608011, vystavenou dne 19. 8. 2016 za dodání téhož dne 670 m² střechy ploché 2 plášť. úprava pro železnou střechu v hodnotě 5 841 352,92 Kč včetně 21 % DPH ve výši 1 013 788,52 Kč,
- 12) č. 201608012, vystavenou dne 22. 8. 2016 za dodání téhož dne 3 kusů elektroinstalace 6 x byt 1 x chodba, 1 kusu elektroinstalace prostor sklepu (garáže) v hodnotě 2 553 100 Kč včetně 21 % DPH ve výši 443 100,00 Kč,
- 13) č. 201608013, vystavenou dne 24. 8. 2016 za dodání 1 kusu hromosvodu 67 m, výška do 15 m v hodnotě 175 450,00 Kč včetně 21 % DPH ve výši 30 450,00 Kč,
- 14) č. 201608014, vystavenou dne 25. 8. 2016 za dodání téhož dne 8 kusů balkonových panelů komplet HELUZ 5200x5100 mm + zábradlí Tz, 58 kusů oken plastových 2 dílné bez sloupku 150x120 cm OS/O, 12 kusů oken Balkon plastové 2 dílné bez sloupku 210x150 cm OS/O v hodnotě 2 210 009,58 Kč včetně 21 % DPH ve výši 383 555,38 Kč,
- 15) č. 201608015, vystavenou dne 26. 8. 2016 za dodání téhož dne 1 kusu dveří vchodových plast 2 kříd. 180x220 cm celozasklených, 1 kusu vrat garážových el. otevírací 241x201 cm, bezpečnostní, 18 kusů dveří vnitřních prof. plně + zárubně PALERMO 1 kř. 70x197 dub, 78 kusů dveří vnitřních prof. plně + zárubně PALERMO 1 kř. 80x197 dub v hodnotě 2 574 106,57 Kč včetně 21 % DPH ve výši 446 745,78 Kč,

- 16) č. 201608016, vystavenou dne 29. 8. 2016 za dodání téhož dne 27 kusů dveří protipožárních plných + zárubně PALERMO 1 kř. 90 x 197 dub, 9 kusů dveří chodbových pastových 2 kř. 180x220 cm celozasklené v hodnotě 1 186 208,38 Kč včetně 21 % DPH ve výši 205 870 Kč,

čímž za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2016 u společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s., **zkrátil vlastní daňovou povinnost na DPH ve výši 4 579 547 Kč**, když místo oprávněného nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění od plátců ve výši 253 543 Kč byl tento nárokován ve výši 6 579 673 Kč, daň na výstupu byla neoprávněně vypočtena na 4 833 090 Kč a **nadměrný odpočet na DPH ve výši 1 746 583 Kč** a výše uvedeným jednáním tak České republice, zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1, způsobil škodu v celkové výši 4 579 547 Kč a pokusil se způsobit škodu ve výši 1 746 583 Kč,

B)

za zdaňovací období červen 2017:

I.

jako osoba jednající jménem společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. v úmyslu zkrátit daňovou povinnost u DPH společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s., společně s již pravomocně odsouzeným D. H. jako jednatelem společnosti OXXS CXXXXXXY s.r.o., IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx (dále jen „OXXS CXXXXXXY s.r.o.“), v rozporu s ustanovením § 72 odst. 1) zákona o DPH neoprávněně nárokoval odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění, když ačkoli si byli oba vědomi, že předmět zdanitelného plnění je fiktivní, neboť k prodeji vozidel nedošlo z důvodu, že vozidla nebyla nikdy vyrobena, již pravomocně odsouzený D. H. v zastoupení společnosti OXXS CXXXXXXY s.r.o., jako údajného dodavatele plnění, vystavil pro společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s., jako odběratele plnění, faktury za údajný prodej automobilů tovární značky Land Rover Range Rover, následně obžalovaný do daňového přiznání a kontrolního hlášení k DPH společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s., za zdaňovací období červen 2017, podaného u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1 dne 24. 7. 2017, zahrnul faktury:

- 1) č. 17052902, vystavenou dne 29. 5. 2017 společností OXXS CXXXXXXY s.r.o., na společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a. s., znějící na částku 3 299 000 Kč včetně 21 % DPH ve výši 572 706,40 Kč, za údajný prodej motorového vozidla tovární značky Land Rover Range Rover, číslo karoserie XXX,
- 2) č. 17052603, vystavenou dne 26. 5. 2017 společností OXXS CXXXXXXY s.r.o., na společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a. s., znějící na částku 3 220 000 Kč včetně 21 % DPH ve výši 558 992 Kč, za údajný prodej motorového vozidla tovární značky Land Rover Range Rover, číslo karoserie XXX,
- 3) č. 17053101, vystavenou dne 31. 5. 2017 společností OXXS CXXXXXXY s.r.o., na společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a. s., znějící na částku 3 180 000 Kč včetně 21 % DPH ve výši 552 048 Kč, za údajný prodej motorového vozidla tovární značky Land Rover Range Rover, číslo karoserie XXX,

II.

jako osoba jednající jménem společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. v úmyslu zkrátit daňovou povinnost u DPH společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s., v rozporu s ustanovením § 72 odst. 1) zákona o DPH neoprávněně nárokoval odpočet DPH, když R. Z. na pokyn G. Ž. jako jednatele společnosti X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o., IČ: xxx, sídlem Xxx, xxx (dále jen „X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o.“), vystavil dne 29. 6. 2017 jménem společnosti X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o., v domnění, že se jedná o reálný obchod s existujícím automobilem, pro společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s., jako údajného odběratele za prodej luxusního automobilu tovární značky Land Rover Range Rover, registrační značky xxx, číslo karoserie XXX, fakturu č. 15017136, znějící na částku 3 380 000 Kč včetně 21%

DPH ve výši 586 611,57 Kč, ačkoli si byl obžalovaný vědom toho, že předmět zdanitelného plnění je fiktivní, neboť k prodeji vozidla nemohlo dojít, když vozidlo nebylo nikdy vyrobeno a když obžalovaný přesto fakturu za fiktivní plnění následně zahrnul do daňového přiznání DPH a kontrolního hlášení společnosti Bxy dxy rxxxxxx a.s.,

a výše uvedeným jednáním pod bodem I. a II. za zdaňovací období červen 2017 u společnosti Bxy dxy rxxxxxx a. s., **zkrátil daňovou povinnost na DPH ve výši 2 269 909 Kč** a České republice, zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1, způsobil škodu v celkové výši 2 269 909 Kč,

C)

za zdaňovací období červenec 2017:

společně s již pravomocně odsouzeným D. H. v úmyslu zkrátit daňovou povinnost u DPH a vylákat majetkové plnění uplatněním nadměrného odpočtu DPH u společnosti Bxy dxy rxxxxxx a.s., ačkoli si byli oba vědomi, že blíže nezjištěné zdanitelné plnění je fiktivní, neboť žádná vzájemná obchodní činnost mezi specifikovanými obchodními společnostmi neprobíhala, již pravomocně odsouzený D. H. jako jednatel společnosti xxx/xxx IxxxxxxxxxxL, spol. s.r.o., IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx (dále jen „xxx/xxx IxxxxxxxxxxL, spol. s.r.o.“), která měla údajně dodat společnosti Bxy dxy rxxxxxx a.s., blíže nezjištěné zdanitelné plnění, vystavil za toto plnění jménem společnosti xxx/xxx IxxxxxxxxxxL, spol. s.r.o., pro společnost Bxy dxy rxxxxxx a.s., faktury, na základě kterých obžalovaný jednající jménem společnosti Bxy dxy rxxxxxx a.s., v rozporu s ustanovením § 72 odst. 1) zákona o DPH neoprávněně nárokoval odpočet daně z přijatého zdanitelného plnění, když faktury vystavené na neexistující plnění následně zahrnul do daňového přiznání a kontrolního hlášení k DPH společnosti Bxy dxy rxxxxxx a.s., za zdaňovací období červenec 2017, podaném dne 25. 8. 2017 u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1, faktury:

- 1) č. 20170701, vystavenou dne 5. 7. 2017 společností xxx/xxx IxxxxxxxxxxL, spol. s.r.o., na společnost Bxy dxy rxxxxxx a. s., za blíže nezjištěné zdanitelné plnění v hodnotě 4 176 625 Kč včetně 21 % DPH ve výši 725 062,10 Kč,
- 2) č. 20170702 vystavenou dne 13. 7. 2017 společností xxx/xxx IxxxxxxxxxxL, spol. s.r.o. na společnost Bxy dxy rxxxxxx a. s., Kč za blíže nezjištěné zdanitelné plnění v hodnotě 4 237 250 Kč včetně 21 % DPH ve výši 735 586,60 Kč,
- 3) č. 20170703, vystavenou dne 21. 7. 2017 společností xxx/xxx IxxxxxxxxxxL, spol. s.r.o., na společnost Bxy dxy rxxxxxx a. s. za blíže nezjištěné zdanitelné plnění v hodnotě 4 238 875 Kč včetně 21 % DPH ve výši 737 431,10 Kč,
- 4) č. 20170704, vystavenou dne 25. 7. 2017 společností xxx/xxx IxxxxxxxxxxL, spol. s.r.o., na společnost Bxy dxy rxxxxxx a. s., za blíže nezjištěné zdanitelné plnění v hodnotě 6 035 000 Kč včetně 21 % DPH ve výši 1 047 676 Kč,

čímž výše uvedeným společným jednáním za zdaňovací období červenec 2017 u společnosti Bxy dxy rxxxxxx a.s., s již pravomocně odsouzeným D. H. **zkrátil vlastní daňovou povinnost na DPH ve výši 2 607 729 Kč**, když i přes to, že za dané období společnosti Bxy dxy rxxxxxx a.s. nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění od plátců nevznikl, byl tento nárokován ve výši 3 245 756 Kč, daň na výstupu byla neoprávněně vypočtena na 2 607 729 Kč a **nadměrný odpočet na DPH ve výši 638 027 Kč**, výše uvedeným jednáním tak České republice, zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1, způsobil škodu v celkové výši 2 607 729 Kč a pokusil se způsobit škodu ve výši 638 027 Kč,

a obžalovaný svým jednáním uvedeným pod body A), B), C) **zkrátil daňovou povinnost na DPH v celkové výši 9 457 185 Kč a pokusil se vylákat výhodu na DPH v celkové výši 2 384 610 Kč**

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že zkrátí daň a vyláká výhodu na dani, a čin spáchá ve velkém rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání nedošlo

čímž spáchal

zločin **zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby** podle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „trestní zákoník“) spáchaný ve stadiu **pokus** podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, dílem samostatně, dílem ve formě **spolupachatelství** podle § 23 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo prokuristy v obchodních korporacích, včetně zákazu jejich zastupování na základě plné moci, mandátní smlouvy, komisionářské smlouvy, smlouvy o obchodním zastoupení či jiné smlouvy umožňující jednat jménem nebo na účet obchodní korporace, **v trvání 5 (pěti) let.**

Podle § 228 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „trestní řád“) je obžalovaný **povinen zaplatit na náhradu škody** poškozené **České republice zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Štěpánská 619/28, 111 21 Praha 1, škodu ve výši 9 215 710 Kč.**

Odůvodnění

1. U Městského soudu v Praze byla dne 25. 10. 2021 podána nejen na výše uvedeného obžalovaného M. K. (dále jen „obžalovaný“) obžaloba Městského státního zastupitelství Praze ze dne 14. 9. 2021, č. j. KZV 95/2020 - 81 (dále jen „obžaloba“), pro skutky a trestnou činnost specifikovanou v této obžalobě. Dalšími obžalovanými osobami byli G. Ž., R. Z. a D. H..
2. Ve věci bylo konáno hlavní líčení postupně dne 15. 3. 2023 na (č. l. 2170 – 2193), dne 16. 3. 2023 na (č. l. 2194 – 2217), dne 14. 6. 2023 (č. l. 2308 – 2326) a dne 15. 6. 2023 (č. l. 2327 – 2337). Dne 1. 12. 2023 došlo ke změně předsedy senátu, tedy ve smyslu § 219 odst. 3 soud učinil na všechny obžalované prostřednictvím jejich obhájců a státní zástupkyně dotaz, zda v rámci dalšího hlavního líčení budou souhlasit se čtením protokolů z předchozích hlavních líčení, včetně v nich provedených důkazů a s jejich konstatováním, anebo zda budou trvat na opakovaném provedení hlavního líčení, a tedy i všech důkazů. Pouze obžalovaný uvedl, že trvá na tom, aby hlavní líčení proběhlo celé znovu od začátku a z toho důvodu byla s ohledem na zásadu rychlosti a hospodárnosti řízení usnesením zdejšího soudu ze dne 19. 2. 2024 trestní věc obžalovaných G. Ž., R. Z. a D. H. (sp. zn. 3 T 2/2024) vyloučena k samostatnému projednání s tím, že téhož dne došlo s ohledem na procesní okolnosti ještě k vyloučení D. H. rovněž do samostatného řízení (sp. zn. 3 T 3/2024).
3. Trestní řízení ve vztahu k osobám G. Ž., R. Z. a D. H. jsou již pravomocně skončena.
4. Soud na základě provedeného dokazování a níže uvedeného shrnutí dospěl k závěru o vině obžalovaného, jak je uvedeno v tomto rozsudku.
5. **V průběhu hlavního líčení bylo provedeno následující dokazování.**

6. Během hlavního líčení konaného dne 8. 3. 2024, po opakovaném přednesu obžaloby, obžalovaný využil svého práva a ve věci se rozhodl nevypovídat.
7. Podle § 207 odst. 2 trestního řádu byla s ohledem na splnění zákonných podmínek přečtena výpověď obžalovaného M. K. z přípravného řízení (č. l. 111 - 113, 115 - 126). Obžalovaný **M. K.** uvedl, že se svým partnerem panem J. jej seznámil někdy v roce 2015 - 2016 pan K. s tím, že pan J. společně s panem B. byli spolumajitelé společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s., přičemž pan B. měl údajně spolupracovat s policií ve věci daňových úniků na pohonné hmoty, kterých se měli společně dopouštět. Vše měl „zastřešovat“ pan R., který poskytoval za účelem krácení DPH sít' společností. Poté, co se pan J. rozhodl s panem B. již nespolečně spolupracovat, obžalovaný K. oslovil svého známého G., zda nemá zájem o zakoupení společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. Zájem projevil s podmínkou, že mu bude obžalovaný K. při jednáních s úřady a bankou pomáhat a za tím účelem mu vystavil plnou moc k podpisu kupní smlouvy. Jelikož banka znemožnila převod pozemku na katastrálním úřadu, byl osloven akcionář Mgr. F. ohledně prodeje akcií, se kterým byl domluven převod. Úhrada kupní ceny byla domluvena tak, že cca 50 000 EUR bude převedeno na bankovní účet Mgr. F. a zbylých 200 000 EUR si Mgr. F. vyzvedne osobně v Bělehradu. Další podmínkou G. bylo, že Mgr. F. dokončí kolaudaci domu a předá kompletního účetnictví účetní společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. paní F., kterou si našel G. osobně, protože mluví srbsky. Uvedl, že účetnictví nikdy nebylo účetní společnosti předáno kompletně, protože část měl pan B. a část pan R. k pozdějšímu vydírání nových akcionářů. V uvedeném období podal pan B. a pan R. insolvenční návrh na společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. a následně se objevilo mnoho dalších věřitelů Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s., kteří chtěli vyrovnat své pohledávky. Uvedl, že z toho důvodu započala spolupráce s panem M. od xxx policie, přičemž všechny schůzky byly policií monitorovány a zaznamenávány odposlechy. Někdy v roce 2016 projevil o společnosti zájem pan Š., který chtěl akcie převést na svojí přítelkyni T. M.. Proto svědek G. převedl akcie a obchodní podíl na T. M. a od té chvíle vše řešil za společnost pan Š. společně s obžalovaným H. a panem P.. Dále uvedl, že on osobně pouze předával doklady paní účetní a doznal, že byl přítomen u jednání ohledně koupě asi tří automobilů s obžalovaným Ž. a Š.. Obžalovaný Ž. ho žádal uhradit alespoň jedno vozidlo s tím, že pan Š. vše vykompenzuje provizí na zprostředkování prodeje rodinné vily. Uvedl, že pan G. na jeho žádost platbu provedl, i když žádné vozidlo nebylo společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. předáno. Ke společnosti WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o. uvedl, že s ní neměl nikdy nic společného, společnost ovládal pan Š. s panem P.. Uvedl, že pan P. připravoval faktury na stavební materiál na nějaký projekt na severu Čech a následně i podklady pro kontrolu finančního úřadu, kterou řešila rovněž Mgr. P.. Dále uvedl, že o společnosti WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o. slyšel ještě v souvislosti s pronájmem vozidel značky Range Rover od pana Š.. K výpovědi svědka R. uvedl, že ji považuje za lživou, neboť se pouze snažil poškodit pana F., který ho podvedl se společností Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. Pokud jde o dříve obžalovaného Z., k tomu uvedl, že pouze plnil příkazy dříve obžalovaného Ž.. Rovněž tvrzení pana K. považuje za lživé. O ekonomické situaci společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. nemá žádné informace, pouze ví, že existují nějaké příkazy ze strany finančního úřadu. Rozhodovací pravomoc ve společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. od roku 2015 měli akcionáři G., se kterými všechno konzultoval. Uvedl, že účetnictví pro společnost vedla pouze paní F.. Dále uvedl, že předával informaci o kontrole finančním úřadem panu Š., který celou záležitost s finančním úřadem řešil společně s panem P.. O tom, jak kontrola dopadla, neví. K tomu, kdo předal faktury vystavené společností WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o. JUDr. P. uvedl, že svědek P.. Ke stavebnímu projektu Lxxa v xxx ví, že jí stavěla společnost Fxx s.r.o., a projekt byl úvěrován ČSOB. Prodej bytových jednotek a nebytových prostorů zabezpečoval za společnost XX Cxxxxxy pan K.. Kolik činilo DPH za prodej bytů, neví. Dále uvedl, že neví nic o tom, že by společnost WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o. dodávala společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. nějaké práce nebo stavební materiál na projekt Lxxa, neboť žádné práce ani materiál dodat nemohla, když dům byl již hotov a zkolaudovaný. Ke společnosti WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o. pouze ví, že za ní jednal svědek P.. Kdo vystavoval za WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o. faktury neví, on je pouze předal účetní, poté, co je obdržel od pana Š. nebo pana P.. Zda něco při předání faktur sdělil paní F. si nevybavuje,

viděl jí pouze párkrát (3 - 4 krát) v životě. K tomu, jakým způsobem proběhly platby, uvedl, že neví, nezajímal se o to. K osobám B. G. a D. G. uvedl, že je to otec a syn, oba akcionáři společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. K osobě Z. P. uvedl, že spolupracuje s D. Š. a obžalovaným H., jejich společnost vede proti němu několik soudních řízení, například pro prodej vozidla Mercedes Cupe Gabrio v hodnotě cca 5 miliónů Kč, které si pan P. s panem Š. zapůjčili v jejich společnosti. Osoby jménem D. J., V. T. a L. T. nezná. Dále uvedl, že se společností X. X. Axxxxxxxxy s.r.o. obchodovala společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s., kdy se jednalo o nákup tří nebo čtyř vozidel, ze kterých bylo uhrazeno pouze jedno, neboť nebyly vůbec dodány. Za společnost X. X. Axxxxxxxxy s.r.o. jednal Ž. a za společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. pan Š.. Skutečnost, že by účetní F. dal příkaz k zaúčtování faktur vystavených společností X. X. Axxxxxxxxy s.r.o. zcela popírá, neboť k ničemu takovému nebyl oprávněn, pouze ji faktury předal. Dále uvedl, že neví kdo, kdy, kde přebíral uvedené automobily, ani kdo provedl přepis vozidla. Nedokáže se vyjádřit k prodeji vozidla s VIN XXX, které v žádných databázích registrů vozidel neprochází, neboť o tom nic neví. Popírá, že by účetní F. říkal, že společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. bude v budoucnu podnikat jako autopůjčovna. K obchodům společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a. s. se společností OxxS CxxxxxY s.r.o. se neumí vyjádřit, neboť to řešil pan Š., takže neví, kdo vystavil za společnosti OxxS CxxxxxY s.r.o. faktury. Ke společnosti xxx/xxx IxxxxxxxxxxL, spol. s.r.o. uvedl, že to je společnost D. H. a je možné, že tato společnost obchodovala se společností Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. Kdo vystavoval za ní faktury, neví ani si nepamatuje, jakým způsobem mu svědek Š. předával faktury.

8. Podle § 207 odst. 2 trestního řádu byla dále přečtena výpověď obžalovaného **M. K.** z hlavního líčení ze dne 15. 3. 2023 (č. l. 2171 - 2180), jelikož i ta byla uskutečněna v souladu se zákonem se zachováním všech práv obžalovaného. Uvedl, že má středoškolské vzdělání, všeobecné gymnázium a čtyři semestry xxx, obor účetnictví a ekonomie. Ke svým rodinným poměrům uvedl, že žije s družkou, která má syna, jinak vlastní děti nemá. Momentálně nepracuje a pouze řeší problémy se společností Fxxs Txxxe, na kterou byl vyhlášen konkurz. Uvedl, že je proti němu vedeno další trestní stíhání. K obžalobě uvedl, že celá situace vznikla v roce 2015, kdy pan D. ze společností IXX Sxxxxs dlužil panu G. finanční prostředky za zboží asi ve výši 1 200 000 EUR. V té době společně s panem G. pořídil předmětný pozemek na půl jako dlouhodobou investici, bez původního úmyslu nějak spolupracovat se společností Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. Pouze chtěli využít toho, že pozemek nebyl spojený se stavbou a následně ho se ziskem prodat. K pozemku se dostal skrze pana K., který ho seznámil s panem J.. Dále uvedl, že byla řádně uzavřena kupní smlouva i uhrazena kupní cena, ale došlo k problému při vkladu do katastru nemovitostí kvůli úvěru. Nenapadlo ho si to jakkoliv předjednat s bankou. Poté, co na konci roku 2015 začal být problém se splácením závazku pana D. vůči G., začal se G. soustředit na něj, neboť zprostředkoval jejich známost a ručil při uzavírání dohody. Od podzimu 2015 byl pod neustálým nátlakem a vyhrožováním ze strany G., což je už dva roky řešeno na NCOZ pod sp. zn. NCOZ-9450-98/TČ/2021-411100-O. V té době přišel G. s nápadem, jak sprovodit D. pohledávku ze světa, a to prodejem pozemku na kterém stál bytový dům. Zjistili, že pozemek je absolutně nepoužitelný, a celý projekt lze dodělat jenom tak, že ovládnou společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. a dohodnout se s bankou na úhradě zesplatněného úvěru. Banka jako podmínku uvedla, že společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. musí být spojena s vlastnickým právem k pozemku a že musí být vypořádána pohledávka vůči stavební společnosti Fxx, která tam měla zástavu. G. uhradil cenu akcií u společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s., a obžalovaný K. společně s jeho ženou splácel panu K., jednateli společnosti Fxx, částku 4 000 000 Kč. Uvedl, že pan K. následně vydal kvitanci, banka celou operaci schválila a začaly se prodávat bytové jednotky. Uvedl, že přednostně ze zisku byl umořován úvěr u banky a následně mělo dojít k vyplácení financí akcionářům. Následně však bývalí společníci začali uplatňovat nároky na základě různých právních titulů (smlouva o úvěru, pohledávka s octárnou atd..) a začal boj o zrušení insolvenčního návrhu, kdy docházelo k vydírání ze všech stran. Uvedl, že společně s panem F. kontaktoval zlínskou policii, které se pak podrželo zadržet lidi, co se pokoušeli neoprávněně získat prospěch. Celé to trvalo asi rok, ale nakonec došlo ke zrušení insolvenčního návrhu a začaly se prodávat byty. Dále uvedl, že musel nést veškeré náklady

spojené se zastupováním F., řízení s J. a do toho splácet pohledávku vůči společnosti Fxx. V okamžiku, když zmínil G., že nemá dostatek prostředků, tak přišel z jeho strany nátlak a vyhrožování. V mezidobí si G. udělal několik zástavních smluv mezi Bxxy dxxy rxxxxxxí a.s. a jeho společnostmi Mxxxx Gxxxp a Gxxxxxxg. Uvedl, že banka v té době požadovala, aby mezi srbskou a švýcarskou společností stál nějaký český subjekt, tak platby prováděli přes společnost Fxxs Txxxe (společnost družky obžalovaného K.). Z provedených operací měla společnost Fxxs Txxxe profit ve výši cca 1 200 000 Kč, ale po započtení všech nákladů a úhradě pohledávky za společností Fxx byla asi 4 000 000 Kč v mínusu. V roce 2020, byl osloven PČR z důvodu dožádání německé policie ohledně nějakých informací na G., kdy na něj byl následně vydán evropský zatýkácí rozkaz. Uvedl, že v době spolupráce s G. byl pod neustálým nátlakem a jeho příkazy plnil bezesbytku. Nikdy se nedopustil žádného skutku, plnil jenom dané úkoly. Z důvodu strachu o život svůj a své rodiny o tom dříve nevypovídal. Z toho důvodu se i jeho družka s dcerou v roce 2018 odstěhovaly na ostrov xxx, kde momentálně žijí. Dále uvedl, že nátlak ze strany G. skončil v podstatě v květnu 2022, poté, co došlo k převodu společnosti Bxxy dxxy rxxxxxxí a. s. Dále uvedl, že držitelem akcií společnosti Bxxy dxxy rxxxxxxí a.s. byli G. (otec a syn) a on tam nedělal nic. Z počátku chtěli pouze koupit pozemek a následně se ziskem prodat. V té době, když byl pozemek kupován, tak na něm již stála zkolaudovaná stavba „Lxxa Čxxxxxxe“. Uvedl, že byl zplnomocněn již k prvotnímu nákupu toho pozemku, ale následně jednal již pod tlakem všech těch událostí. K bodu I. obžaloby uvedl, že 16 faktur vystavených společností WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o. jsou absolutní nesmysl, neboť v době nákupu pozemku byla již hotová stavba objektu. Pozemek koupili od paní S. J., která byla společně s manželem akcionářem ve společnosti Bxxy dxxy rxxxxxxí a.s. Uvedl, že problém byl v tom, že banka financovala dům pro společnost Bxxy dxxy rxxxxxxí a.s., ale neměla žádný přístup k pozemku a bez toho pozemku nemohl nikdo prodávat žádné bytové jednotky. Nikdo nechápal, jakým způsobem si společnost Bxxy dxxy rxxxxxxí a.s. mohla vzít úvěr na stavbu domu, když neměla vlastnické právo k pozemku. Dále uvedl, že společnost WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o. neznal, pouze na základě pokynu G. vyzvedl faktury u pana D. Š. a následně je odnesl paní F.. Skutečnost, že by jakkoliv ovládal společnost WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o. je absolutní nesmysl. Dříve k tomu nevypovídal, neboť se bál o sebe a svoji rodinu. Uvedl, že nikdy nepodepisoval ani nepodával daňové priznání k DPH, takže neví, jak vzniklo 6 326 130 Kč na těch DPH. Účetnictví dělala paní F., kterou si našel sám G., neboť uměla srbsky. K tomu, že mu G. nastěhoval lidi do baráku uvedl, že to bylo do rodinného domu v xxx xxx, kam jednoho dne přišel s dalšími dvěma lidmi, kteří je ohrožovali a žili tam s nimi dva měsíce za neustálého napadání. V té době se to bál nahlásit na policii, nebo je vyhodit, neboť byl přesvědčen, že pak by přijel někdo další, když slyšel o tom, co se stalo v Německu, jak unesli nějakého člověka a požadovali za něj výkupné. Dále k bodu B I obžaloby uvedl, že on neměl nic společného s třemi Land Rover, které dle obžaloby měl společně s panem H. převádět (OxxS CxxxxxY s.r.o.). Pouze převzal faktury k převodu vozidel od pan Š., který ovládal společností pana H. a následně je předal paní F.. Ví, že G. byl na Š. našťvaný, že byly domluveny nějak jinak, ale nemá přesné informace. Š. a G. se museli domluvit napřímo, on nic nejednal, pouze převzal, co mu bylo řečeno. Neví, kdo jednal s údajnými dodavateli aut. Dále uvedl, že on znal jenom pana H., společnost OxxS CxxxxxY s.r.o. znal pouze z faktur, které byly vydány v době 2016-2017. Stejně tak uvedl, že neví, kdo domlouval jako dodavatele společnost xxx/xxx IxxxxxxxxxxL, spol. s.r.o., že to je úplně stejný případ. K bodu B II. obžaloby sám uvedl, že, se tam jednalo o tři nebo čtyři vozidla z firmy X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o., a od G. ví, že jedno bylo uhrazené, ale nedodané, takže G. odmítl platit za další zbývající vozidla. Jednatel firm X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o., byl v té době pan Ž. a obžalovaný K. ho znal zhruba od roku 2015, 2016. Ví, že Š. v X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o. kupoval přes společnost KXX IXXXXXXXXXXL a.s. vozidla. Š. kupoval i něco s H. od společnosti X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o. Dále uvedl, že G. měl něco koupené a něco půjčené od firmy X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o. S panem Ž. se potkali někdy v roce 2015 nebo 2016 kvůli jednomu vozidlu, které měl v pronájmu pan D. a se kterým jezdil pan G.. Z počátku se sešli k tomu vyřešit nějaký problém a z toho se vyvinul velmi přátelský a obchodní vztah. Potom až v roce 2017 od nich se společností Fxxs Txxxe kupovali

hodně vozidel (cca 80 - 100). Dále uvedl, že Fxxs Txxxe byl dobrý obchodní partner. Ke skutečnosti psané v obžalobě, že po předchozí vzájemné dohodě s panem Ž. a současně ještě s panem Z. neoprávněně nárokovali odpočet DPH z jednoho Land Roveru, uvedl, že to není pravda. On pouze dostal od G. pokyn, že má od pana Ž. ze společnosti X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o. vyzvednout faktury na nějaká vozidla. Bylo tam právě to jedno vozidlo, které zaplatil do X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o. a odmítl platit další, protože nebylo dodané to první vozidlo. Uvedl, že neví, co se tam vlastně přihodilo a jak si vysvětlit to, co je psáno v obžalobě, ale on se se toho nezúčastnil. Dále uvedl, že pana Z. zná od pana Ž. ze společné spolupráce. Vždy akorát připravoval smlouvy, faktury, nic nerozhodoval. Udělal jenom to, co mu řekl pan Ž.. Pan Z. neměl oprávnění něco rozhodovat bez jednatele. Žádná přechodná dohoda mezi obžalovaným K., Ž. a Z. ohledně převodu aut nebyla. Faktury byly psané na Bxxy dxy rxxxxxxi a.s. Obžalovaný K. se toho nijak neúčastnil, pouze na základě pokynu od G. faktury převzal a následně předal. Ke vztahu s G. uvedl, že ho znal někdy od roku 2012 a co ví, událost v Německu se stalo někdy v roce 2014 a on se o ní dozvěděl v roce 2016. Seznámil se s ním přes pana S. a následná jeho spolupráce s ním spočívala v tom, že mu zprostředkoval kupující na měděné katody. Uvedl, že spolu komunikovali v angličtině. O trestné činnosti G. v Německu se dozvěděl přímo od něj i od známých. Uvedl, že se tím v podstatě chlubil. K tomu, proč s ním nepřestal spolupracovat, poté, co se dozvěděl o jeho trestné minulosti, uvedl, že neměl jinou možnost, jak ochránit sebe i svou rodinu. Fyzický nátlak a vydírání začalo od události s panem D., když mu nevracel půjčené peníze. Celková spolupráce mezi nimi trvala v období od 2014-2022. K prodeji bytů „Lxxa Čxxxxxxe“ uvedl, že se dobře prodávaly. Peníze za jednotlivé byty šly přímo do zprostředkovatelské společnosti Fxxs Txxxe a následně přesně ta částka, co přišla, odešla na G. firmy Gxxxxxxg nebo Mxxxxs. Kupní cena bytů se pohybovala v rozmezí 4 000 000 - 7 000 000 Kč. Dále uvedl, že z toho nikdy neměl žádné peníze. K paní F. uvedl, že ji viděl asi třikrát, když ji předával materiály. Jako účetní ji najal sám G., protože uměla srbsky. Dále uvedl, že když probíhala kontrola finančního úřadu u společnosti WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o., podepisoval nějaké dokumenty G., paní P., pan S., a i on sám. Z. P. za tu společnost připravil nějaké podklady, ale jakým způsobem, to neví. K tomu, k čemu všemu měl přístup u společnosti Bxxy dxy rxxxxxxi a.s. uvedl, že neměl přístup k datové schránce, neschvaloval daňové přiznání. Měl pouze vystavenou plnou moc od G. k nějakému jednání. Uvedl, že je pravda, že za něj jednal v rámci insolvenčního řízení, s ČSOB, pomáhal dojednat prodej bytů, ale snažil se, co nejméně účastnit věci přímo spojených s prodejem. Když po něm G. chtěl, aby převedl jednu garáž na svou ženu, odmítl. Chtěl mít od něj svatý pokoj. Uvedl, že faktury od pana Š. přebíral, protože mu to G. řekl. G. se Š. se mezi sebou domluvili, kde a kdy má někdo být, a G. ho pak zaúkoloval. Uvedl, že o obsah faktur se nezajímal, pouze plnil, co mu bylo řečeno, protože měl strach. Ke vztahu s paní S. J. uvedl, že ji poznal přes jejího manžela v době, kdy byla již zkolaudovaná budova v xxx. Dále ke společnosti Ixxxxxxxe uvedl, že ji zná, neboť tam pracoval jako xxx. Ohledně půjčky 4 104 000 Kč, kterou půjčovala S. J. společnosti Ixxxxxxxe dne 5. 6. 2015, jednal on společně se slečnou M.. K tvrzení paní S. J., že ty peníze, které jim půjčila, byly z části peníze, které byly uhrazeny za ty pozemky v Xxx uvedl, že neví, jaké to byly peníze. Ta půjčka, nebyla ani nemohla být nějaký zprostředkovaným způsobem určena na to, aby byla provedena dostavba bytových jednotek v Xxx, neboť v té době již ta stavba stála a byla před kolaudací. Uvedl, že si myslí, že stavba bytových jednotek probíhala v letech 2014 a 2015. V roce 2016 tam již bydleli i nějací lidé.

9. V průběhu hlavního líčení poté byli vyslechnuti následující svědci.
10. **D. F.** na hlavním líčení dne 2. 4. 2024 uvedla, že si myslí, že se jedná o neoprávněné uplatnění DPH u faktur na stavební práce a materiál. Uvedla, že obžalovaného K. poznala v souvislosti s vedením účetnictví pro Bxxy dxy rxxxxxxi a.s., kdy od pana G. dostala informaci, že pana K. pověřuje vedením firmy v Praze, že se na něj má se vším obracet, neboť to je jeho pravá ruka. Vše následně komunikovala primárně s obžalovaným K., a to z 90 % přes telefon a zbytek emailem. Dále uvedla, že v případě, když pan K. nereagoval, tak pan G. zjednal nápravu, jakým způsobem

to neví. Uvedla, že tato spolupráce probíhala fakticky od května 2016 do druhé poloviny roku 2017. K tomu, jak se dostala ke spolupráci s panem G., uvedla, že to bylo přes známého ze Srbska, který ji panu G. doporučil, aby mu pomohla s daňovými otázkami. K panu G. uvedla, že to byl majitel a jednatel společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s., a že se s ním viděla asi jen dvakrát. K tomu, čím byly zajímavé faktury za stavební práce a materiál, uvedla, že si na ně vzpomněla z toho důvodu, že poté, co podala daňové přiznání za 4. kvartál roku 2016, přišla v únoru 2017 výzva z Finančního úřadu Prahy 1 k odstranění pochybností, kdy problém byl právě v těchto fakturách, na což upozornila obžalovaného K. i pana G.. Když měla ty faktury v rukách, všimla si, že je tam špatně vystavené DPH, neboť se mělo jednat o přenesenou daňovou povinnost, o čem následně upozornila obžalovaného K.. Obžalovaný K. jí však ubezpečil, že firma, která ty faktury vystavila, tak DPH státu odvedla. Dále uvedla, že předmětné faktury dostala od obžalovaného K.. K tomu, jak danou věc řešil pan G., uvedla, že on této problematice vůbec nerozuměl, a tak chtěl, aby šla na finanční úřad a vyjasnila si to tam s nimi. Následně však došlo k předání zastupování nějaké advokátní kanceláři na základě plné moci od pana G. a ona se o to už dále nestarala. Uvedla, že neví, kdo předmětné faktury vystavoval. K tomu, jak celá věc dopadla, uvedla, že neví, neboť se o to dál nestarala a nikdo jí o tom neinformoval, pouze viděla pár korespondencí z finančního úřadu, které přišly do datové schránky. Dále uvedla, že k datové schránce byly asi dva přístupy, jeden na pana G. staršího a druhý na pana G. mladšího. Myslí si, že ona měla přístup na pana G. mladšího. K tomu, jak postupovala, když přišla nějaká pošta do datové schránky, uvedla, že ji stáhla a následně poslala obžalovanému K. a z počátku i panu F. (advokát předchozích majitelů společnosti), neboť se jednalo o nějaké věci z roku 2015. K tomu, proč v druhé polovině roku 2017 posílala nulová daňová přiznání uvedla, že z toho důvodu, neboť neměla žádné podklady a bylo to pro firmu lepší, než aby nepodala žádné daňové přiznání. Následně někdy kolem roku 2021 vypověděla panu G. smlouvu o spolupráci, neboť porušovali smluvní podmínky o předávání dokladů a o informovanosti. Dále uvedla, že poslední kontakt s pane G. mladším měla v roce 2021 přes email. K tomu, kolik faktur se jí dostalo během spolupráce s Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. do rukou, uvedla, že jich nebylo moc, jednalo se o nějaké 4 faktury za prodaná auta, faktury za prodané bytové jednotky včetně smluv. Co se týče dokladů za hotové výdaje, ty se k ní vůbec nedostaly. Dále uvedla, že účetní dělá od roku 1990, kdy účetní dělala již pro cca 40 firem a v současnosti pod sebou má 13 firem. K tomu, zda byla společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. aktivní nebo pasivní, uvedla, že ekonomicky zřejmě pasivní nebyla, ale pasivní byla ve spolupráci s účetní, kdy nedokázala doložit vše potřebné, neboť nebyly získány účetní doklady od předchozích majitelů a nemohlo být tak řádně rozjeto nové účetnictví. Tento problém řešila i s panem G., ale nepodařilo se mu to získat. Dále uvedla, že v červenci 2017 ji obžalovaný K. oznámil, že přebírá firmu a že se dál již nebude věnovat realitní činnosti, ale bude se věnovat pronájmu luxusních automobilů, a tak ji předal 4 faktury za 4 automobily, k čemuž ji i přislíbil, že jí dodá technické průkazy, ale nikdy k tomu nedošlo. Co to bylo za automobily si již nevzpomene, ale faktury se pohybovaly řádově ve výši 2 až 3 milionů. Dále uvedla, že skutečnost, že obžalovaný K. přebírá společnost od pana G., si nikde neověřovala. Od toho okamžiku již pro společnost téměř nic nedělala, neboť jí bylo panem K. sděleno, že účetnictví předá své účetní, která ji však nikdy nekontaktovala ohledně předání dokumentů. K výplatě peněz za prodané byty uvedla, že si myslí, že chodily na jejich účet, ale jelikož neměla přístup ke všem výpisům z bank, tak fakticky neví, jak to bylo. K soudním řízením, která probíhala v té době, uvedla, že se jednalo o nějaké žaloby bývalých majitelů ohledně pozemků a že veškeré dokumenty preposílala, jak panu F., tak obžalovanému K.. Dále uvedla, že faktury za stavební práce a materiál byly vystaveny od jedné firmy, ale přesné jméno si již nevybaví. V době, kdy byla společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. koupena, měl být projekt xxx již rozestavěn, ale nikdy ho přímo neviděla. Dále uvedla, že s panem G. mladším se viděla 2x a s panem G. starším 1x, a to za přítomnosti, jak pana K., tak pan G. mladší, a bylo to někdy v létě 2016 v Obchodním centru Nový Smíchov. Dále uvedla, že za společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. neuzavírala žádné ústní ani písemné smlouvy. K přenesení odpovědnosti za účetní doklady na účetní uvedla, že žádnou odpovědnost za doklady neměla, tu měli pouze majitelé. K tomu, s kým komunikovala na emailové

adrese xxx, uvedla, že s panem G. mladším, zda tam měl přístup i obžalovaný K., to si již nevybavuje. Dále uvedla, že přístup do datové schránky měla v rámci účetních služeb, přes vstup pana G. mladšího, neboť musela podávat kontrolní hlášení ohledně DPH a evidovat zprávy z finančního úřadu. Kdo další měl přístup do datové schránky neví, ani kdo obhospodařoval bankovní účty a prováděl platby za společnost Bxy dxy rxxxxxxi a.s. Dále uvedla, že ona nikdy žádnou platbu neprováděla. K tomu, zda posílala někomu dokumenty, které bylo třeba uhradit, uvedla, že panu G. posílala oznámení o povinnosti zaplatit pokutu/daň z nemovitostí (na č. l. 1306). K předávání podkladů od obžalovaného K. uvedla, že jí je předával buďto fyzicky nebo přes email. Uvedla, že jednotlivé dokumenty vždy s panem K. neprocházela, avšak pokud zjistila, že něco chybí, nebo bylo něco špatně, tak ho to ihned upozornila. K tomu, zda informace sdělené od pana K. někde ověřovala, uvedla, že nikoliv, neboť neměla ani kde. Dále uvedla, že i když věděla, že faktury předložené od obžalovaného K. jsou špatně, tak to do daňového přiznání dala, neboť si to 100x ověřovala, že to tak opravdu má být a věřila jim. Předmětnou věc řešila i s panem G., kterému sdělila, že byli vyzváni finančním úřadem k odstranění pochybností a následně mu překládala záznamy z finančního úřadu, které mu poslal obžalovaný K. v češtině. Dále uvedla, že společnosti Bxy dxy rxxxxxxi a.s. nezpracovávala vnitropodnikové směrnice. K dotazu, zda upozornila pana G. o absenci vnitropodnikových směrnic, uvedla, že nikoliv, neboť ho neměla na co upozornit, když ani nedostala předchozí účetnictví, kde mohly být směrnice zpracovány. Dále uvedla, že daňová přiznání ji schvaloval obžalovaný K. a to telefonicky, poté, co mu sdělila, jak předmětné daňové přiznání vypadá. Schválení k daňovým přiznáním vždy požadovala tak, aby to mohla 25. odeslat. O výsledcích daňového přiznání za 4. kvartál roku 2016 informovala pouze obžalovaného K., neboť nebyl nikdo jiný, koho by informovala. Dále uvedla, že na pokyn pana G. sdělila finančnímu úřadu, že nepožadují vrácení přeplatku za DPH, ale že sis jej tam nechají pro lednové faktury, a tím si následně ponížili částku, co budou muset platit. K tomu, zda na konci roku 2016 odešly z účtu Bxy dxy rxxxxxxi a.s. nějaké vysoké částky, uvedla, že to bylo někdy 9-10 měsíc roku 2016, kdy z účtu odešlo cca 3 800 000 Kč, a následně jí k tomu bylo sděleno, že to je za koupi pozemků od firmy MXXXXXS. Smluvní dokumenty ji k tomu však nikdy nebyly doloženy, i když o ně požádala. K daňovému přiznání za 4. kvartál roku 2016 uvedla, že ho sestavovala ona, na základě dokumentů, které jí předal obžalovaný K. a podepsal ho zřejmě pan G.. Dále uvedla, že faktury za společnost Bxy dxy rxxxxxxi a.s. jí posílal pan K.

11. **M. K.** na hlavním líčení dne 2. 4. 2024 uvedl, že se s obžalovaným K. seznámil v bance ČSOB, jako se zástupcem projektu Bytový dům xxx. Uvedl, že v té době tam byly nějaké problémy s financováním toho projektu, a proto byla domluvena schůzka s bankou, kde on vystupoval jako zástupce společnosti FXX, aby se uzavřela nová dohoda, ve které se zavázali dlužnou částku uhradit. Úhrada následně probíhala postupně, kdy do úplného zaplacení dluhu měla společnost FXX zástavu na nějakých bytových jednotkách. Dále uvedl, že převážně mu splácel dluh přímo obžalovaný K., a to přímo na účet. Z jakého účtu mu peníze chodily si již nevzpomene, nedokáže ani vyloučit, že by to bylo z jiného účtu než ze společnosti Bxy dxy rxxxxxxi a.s. Uvedl, že společnost FXX se věnuje stavení činnosti (výstavba domů, rekonstrukce atd.) a je v ní již 30 let jednatelem. Milionový dluh (*neví přesnou částku*) společnosti Bxy dxy rxxxxxxi a.s. vůči společnosti FXX vznikl tak, že za některé faktury za stavbu projektu Bytový dům xxx nedostali zaplacení. Uvedl, že smlouvu uzavřeli s panem B. a J.. Ke schůzce v bance dále uvedl, že ji zprostředkoval přímo nějaký „risk manager“, aby došlo k ujednání podmínek splácení s novými majiteli. Na schůzce byl obžalovaný K., jako zástupce společnosti a noví majitelé. Jména majitelů si nepamatuje, ale byli to nějakí Chorvati, Slovinci nebo něco takového. Dále uvedl, že se i párkrát potom setkal s obžalovaným K. ohledně splácení závazku, neboť to neprobíhalo tak rychle, jak očekávali, ale následně došlo ke splacení celého dluhu (až na nějaké drobné). K projektu Bytový dům xxx uvedl, že po dokončení jejich prací dům zkolaudovali, ale následně se tam ještě nějaké drobnosti dodělávaly, co bylo mimo rozsah jejich smlouvy. Skutečnost, že se tam něco dodělávalo se dozvěděl tak, že když vyklízel staveniště, tak se tam pohybovali nějakí další dělníci. Ke společnosti Wxxt ExxT AxxxxxxxE s.r.o. uvedl, že ji nezná. Dále uvedl, že cílem pro jejich společnost bylo byty

zkolaudovat, aby je mohli zapsat jako zástavu do katastru, kterou uvolnili v okamžiku, když došlo ke splacení celého dluhu. Uvedl, že ke konci výstavby byly vztahy se společností Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. již hodně napjaté, takže udělali, co měli ve smlouvě, a ostatní práce odmítli. K fakturám za materiál na č. l. 396–404 uvedl, že neví, jaké všechny práce, se tam následně ještě dělaly, ale pokud byla prováděna nějaké přístavba, tak by se tam ten materiál zakomponovat dal, pokud ne, tak asi jenom část těch materiálů (*kanalizace, vodovodní rozvody, elektroinstalace atd.*).

12. **D. K.** na hlavním líčení dne 2. 4. 2024 uvedl, že neví, proč byl předvolán, jako svědek u soudu byl už několikrát, obžalovaného K. zná a v nějaké věci, kde figuroval už vypovídal, ale neví, o jakou věc se jedná. Dále uvedl, že obžalovaného K. zná prostřednictvím společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s., kde s ním, jako majitelem realitní kanceláře, vyřizoval nějaké technické záležitosti za pány G.. Neví, na základě jaké listiny byl obžalovaný K. pověřen zastupováním, ale měl to potvrzené i od G., se kterým také osobně jednal. Dále uvedl, že obžalovaný K. nikdy nepodepisoval za Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. žádnou transakci, jednal pouze v technických záležitostech. K projektu Bytový dům Lxxa Čxxxxxxxe uvedl, že tam bylo asi 18 bytů, s tím, že společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. vlastnila všechny byty, které následně prostřednictvím jeho realitní kanceláře prodávala a následně došlo k předprodeji bytových jednotek panu V., který byl investor. Dále uvedl, že noví vlastníci bytů převáděli prostředky do společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. prostřednictvím úschovy u ČSOB. Byty prodával za společnost Cxxxxxy XX Rxxxxy a Rxxxxa gxxf dxxxxxn s.r.o. Uvedl, že jeho společnost do projektu přistoupila ve stádiu hrubé stavby a následně i pomáhali uzpůsobit byty (co se týče dispozice). Obžalovaný K. společně s panem G. do projektu přistoupil později, v době, kdy se už i některé byty prodávaly. K tomu, zda se poté dělaly v projektu nějaké větší stavební úpravy/dodělávky (oprava základové desky) uvedl, že neví, ale samozřejmě tam k úpravám docházet ještě mohlo. Dále uvedl, že dům v té době měl jak zdi, tak i střechu. K tomu, kdo vystavoval faktury za společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. uvedl, že neví, kdo je vystavoval. Ke jménu D. F. uvedl, že si uvědomuje, že někdo obdobného jména s ním komunikoval v účetních záležitostech. Dále uvedl, že jméno pan Ž. má spojené s prodejem nějakého bytu v době, kdy byty vlastnil pan V. se společností Kxxxxx Rxxl, s.r.o.. K emailové adrese xxx uvedl, že to je jeho email. K předložené listině na č. l. 1211 uvedl, že je možné, že tento email obdržel a že z toho, co vidí, se mělo jednat DPH a nějaké chybné sazby, kdy oni připravovali podklady pro společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. k prodeji, kde vyčíslovali jejich provize, ale komu to posílal, to si již nevybaví. K tomu, zda jednal s nějakou osobou ze společnosti, která bytový dům stavěla, uvedl, že s někým řešil stavební úpravy v době, když tam vstupovali, ale jméno si již nevybavuje. Dále uvedl, že při prodeji bytů společnosti Kxxxxx Rxxl, s.r.o., byla snížena kupní cena všech bytů o přibližně 15-20 %, neboť docházelo k převodu několika bytových jednotek najednou. K tomu, zda ví, jaká byla hodnota daného projektu, uvedl, že nemá představu.
13. **D. Š.** využil u hlavního líčení dne 2. 4. 2024 svého zákonného práva a nevypovídal. Z tohoto důvodu byla podle § 207 odst. 2 trestního řádu přečtena jeho výpověď z přípravného řízení ze dne 28. 5. 2021 (na č. l. 199 - 203), kde uvedl, že obžalovanému K. nepředal vystavené faktury od společnosti WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o. pro společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s., a to konkrétně fakturu č. 201608001, č. 201608002, č. 201608003, č. 201608004, č. 201608005, č. 201608006, č. 201608007, č. 201608008, č. 201608009, č. 201608010, č. 201608011, č. 201608012, č. 201608013, č. 201608014, č. 201608015 a č. 201608016. Dále uvedl, že faktury vystavené společností OXXS CXXXXXY s.r.o. na osobní automobily pro společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s., konkrétně fakturu č. 1705902, č. 1705603 a č. 17053101, nevystavoval, obžalovanému K. je nepředal ani je nikdy neviděl. K tomu, zda předal obžalovanému K. zálohové faktury od společnosti X. X. Axxxxxxxxy s.r.o. pro společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. k záúčtování, konkrétně fakturu č. 16017080 a č. 15017136, uvedl, že žádné takové faktury mu nepředal, nikdy je neviděl, a tedy je ani nevystavil. K tomu, zda předal obžalovanému K. faktury od společnosti xxx/xxx IxxxxxxxxxxxL, spol. s.r.o. pro společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. k záúčtování, konkrétně fakturu č. 20170701, č. 20170702, 20170703 a č. 20170704, uvedl, že faktury nevystavil,

nepředal mu je a ani je nikdy neviděl. Dále uvedl, že nezná pana B. G. ani pana D. M. a pana D. G. viděl asi dvakrát společně s obžalovaným K.. K osobě Mgr. M. F. uvedl, že ho zná, neboť to je právní zástupce obžalovaného K., jakou měl pozici ve společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxi a.s., to neví. Dále uvedl, že ho obžalovaný K. nežádal o vystavení nákladových faktur pro společnost Bxxy dxyy rxxxxxxi a.s. K osobám P. K., D. J., J. B., J. K., V. T., L. T. uvedl, že je nezná. K osobě Z. P. uvedl, že to je jeho kamarád a že se pan P. zná i s obžalovaným K.. K osobě J. K. uvedl, že si není jistý, ale myslí si, že to je právní zástupce pana P.. K osobě T. M. uvedl, že to je osoba, se kterou v současnosti žije, ale v době, kdy se předmětná událost děla s ní ještě nebyl a pracovala pro pana K.. Uvedl, že převod akcií z Bxxy dxyy rxxxxxxi a.s. na paní M. nezajišťoval, a ani o tom neví. K tomu, zda zná společnost Wxxt ExxT AxxxxxxE uvedl, že ji nezná a že si myslí, že s ní nikdy neobchodoval. Dále uvedl, že pana G. Ž. zná přes obžalovaného K. a kupoval si od něj asi 2-3 auta.

14. **J. K.** na hlavním líčení dne 2. 4. 2024 uvedl, že obžalovaného K. zná od roku 2012/2013. Seznámil ho s ním pan B. v Olomouci, který s ním dříve dělal nějaké obchody a uvedl ho jako člověka, který co řekne, tak to platí. Poté, co se stali obchodními partnery, to tak vypadalo, později se však ukázalo, že je to jinak. Uvedl, že když obžalovaný K. s někým obchoduje, tak jede cíleně naplno první rok až dva roky s tím, aby následně přišla doba, kdy to použije a o všechno vás obere. Jako osobní zkušenost uvedl, že jeho slovenské firmě Ixxxxxe, ve které pracoval společně s paní M., pronajali vozidla Mercedes, která 4-5 měsíců platili, pak přestali a odmítli je vrátit. Obžalovaný K. místo toho, aby se nějak domluvil, tak přestal komunikovat a následně uvedl 3x jeho firmu do insolvenčního řízení, které však vždy vyhráli. Dále uvedl, že předmětem činnosti jeho firmy Cxxxxs s. r. o. bylo obchodování se zbožím, kamionová doprava a obchod se stavebninami. V důsledku spolupráce s obžalovaným K. o všechno přišli, neboť poté, co jim přestal platit faktury a zpronevěřil ta vozidla, tak vše platili ze své kapsy a později je ta insolvenční řízení úplně doběhla. K pronajatým automobilům dále uvedl, že na obžalovaného K. podali trestní oznámení, ale skončilo to, jako občanskoprávní spor, který však později už neřešili, protože si ty auta našli sami. Jedno bylo u pana G., kterému ho obžalovaný K. prodal, i přestože ho měl pouze v nájmu, s tím, že mu udělal dobrou cenu a slíbil mu, že auto bude rok psané na jejich firmu a po roce se přepíše. Poté, co se pan G. dozvěděl, jak to je, auto vrátil přímo do Mercedesu, kde ho vyplatili a jeho společnost na tom trátila třičtvrtě milionu. Druhé auto našli, když se jim ozvala pojišťovna, jestli souhlasí s krytím pojistného na škodné události (rozbité čelní sklo). Když se celou událost snažil řešit s obžalovaným K. a paní M., přestali komunikovat. Jako další obchodní zkušenost s obžalovaným K. uvedl, že společností Ixxxxxe dodávali stavební materiál na stavbu pana G. a prodávali jim měděný drát do Německa. K tomu, zda s ním měl nějaký obchod ohledně nemovitostí, uvedl, že neměl, pouze v době výstavby projektu Bytový dům xxx ho seznámil s panem J., u dalších jednání, kdy se domlouvali na prodeji podílu už nijak nefiguroval. K osobě pana G. uvedl, že s ním nikdy neobchodoval, pouze ví, že s nimi spolupracoval obžalovaný K. a že jim nějakou dobu dlužil i peníze. Dále uvedl, že mu přenechal jejich Mini, které si od nich půjčil na cestu do Německa a o to se k nim vrátilo, až před třemi lety, když bylo nalezeno v Srbsku. K tomu, jak probíhala jednání s panem K., uvedl, že první rok a půl bez problému, poté, co jim dlužil peníze to začalo být horší a horší. Vyhrožoval mu, že neví, kdo za čím stojí a že do ničeho nemá strkat nos. Uvedl, že z počátku si to nijak nepřipouštěl, ale po čtyřhodinovém výslechu na Policii, kde se dozvěděl bližší informace ohledně toho, že měl být společností s panem G. odvezen někam do Srbska a zlikvidován, začal pocíťovat nebezpečí. Ke společnosti Mxxxxs Gxxxxp uvedl, že to je ta srbská společnost, která kupovala Bytový dům v Xxx. Ke vztahu pana G. a obžalovaného K. uvedl, že z počátku měli vztah přátelský a obchodní, posléze, co mu začal dlužit peníze, tak byl jejich vztah obdobný, jako s ním má on. Aktuálně běží soudní řízení na Slovensku v Pezinku ve vztahu k dluhu cca 800 000 EUR obžalovaného K. vůči panu G.. Dále k projektu Bytový dům xxx uvedl, že poté, co pan K. resp. Srbové zaplatili panu J. za pozemky, tak se to pozdrželo na katastru a obžalovaný K. tlačil na pana J., ať mu ty peníze ještě vrátí, že jsou Srbové nervózní, k čemuž i následně došlo, a poté, co došlo k přepisu, začali o ty peníze tahanice. Jak to dopadlo, co pan J.

z toho získal zpět, to už neví. Ke jménu M. F. uvedl, že to je právník pana K., který na ně udělal tu insolvenční. Dále uvedl, že nikdy nezahajoval občanskoprávní spor, neboť se auta později našla, takže ani neexistuje žádný rozhodnutí soudu v této věci. K tomu, zda podal trestní oznámení/žalobu na obžalovaného K., za to, že mu vytuneloval společnost, uvedl, že ne, že měli spoustu starostí s tím, aby tu dobu vůbec ustáli. K tomu, kdy mu bylo na Polici oznámeno, že na něj byla plánovaná vražda, uvedl, že to bylo někdy v roce 2013/2014 a že mu to sdělil vyšetřující policista, takže o tom musí být nějaký záznam. Dále uvedl, že informaci o tom, že společnost Mxxxxs kupovala Bytový dům xxx a že obžalovaný K. zaplatil za pozemky panu J., ví přímo od pana J.. O tom, zda byl splacen úvěr na Bytový dům xxx nic neví.

15. **L. T.** na hlavním líčení dne 2. 4. 2024 uvedl, že ve společnosti Wxxt ExxT Axxxxxxx E s.r.o. byl rok jednatelem a pak další dva roky společníkem. Jeho činnost ve společnosti skončila přibližně v roce 2013. Uvedl, že přibližně ví, co je předmětem soudního jednání, že se jedná o nějaké podvody ve stavebnictví. Policií mu bylo sděleno, kdy měly předmětné podvody proběhnout, ale už si to nevybavuje. K tomu, čemu se věnovala společnost Wxxt ExxT Axxxxxxx E s.r.o. v době, když v ní působil uvedl, že se měla zabývat osvětlením, avšak v době, kdy v ní působil se žádná zakázka nezrealizovala. Uvedl, že ze společnosti neměl žádný zisk a ani mu nebylo hrazeno nic za činnost jednatele. Do společnosti se dostal přes kamaráda pana B. mladšího poté, co se rozešel s L. B., po něm to následně převzal pan K. K tomu, proč rezignoval na funkci jednatele uvedl, že to bylo v době, kdy zadrželi pana B. do vazby a on začal pociťovat nějaké pochybnosti. Rezignaci na funkci jednatele vyřizoval s panem B. poté, co ho z vazby propustili. Následně se viděli už jen asi 2x, a to v době, když chtěl vystoupit, jako společník. Teď se už asi 10 let s ním ani s panem B. mladším neviděl. Závěrem uvedl, že obžalovaného K. nezná.
16. na hlavním líčení dne 3. 4. 2024 uvedl, že před několika lety (cca. 5-6 let) měl na sebe napsanou jednu společnost, kde byl jako jednatel, ale vlastně úplně nevěděl, co se v té společnosti děje. Uvedl, že to dělal kvůli penězům, neboť měl dluh cca. 500 000 Kč na výživném. Později mu pak bylo oznámeno, že se podepisovaly falešné faktury atd. Jako jméno společnost uvedl Dxx Gxxxp. Dále uvedl, že byl jako jednatel společnosti zapsán ještě u jedné společnosti, ale už si nevzpomene na její název. Za jednatelství dostal od pana Z. P. 50 000 Kč za každou společnost. Uvedl, že pouze podepsal dokumenty na Vítězném náměstí, pak se ověřily podpisy na poště, převzal si od pana P. hotovost a následně o té společnosti asi rok nevěděl. Posléze se k němu až dostalo, co se dělo, a to tehdy, když ho kontaktovala kriminální policie. Od pana P. mu bylo řečeno ať kontaktuje advokáta K., který mu však stále radil, aby nevypovídal. Dále uvedl, že asi týden po podpisu zakládali nějaký bankovní účet, ale on k němu neměl nikdy přístup, ani nikdy neviděl žádné výpisy, či nějaké daňové doklady. K panu Z. P. uvedl, že ho poznal přes jeho kamaráda v baru, kde s ním následně řešil jeho těžkou životní situaci a on mu nabídl tuto příležitost, aby mu pomohl. Uvedl, že mu dal nějaký čas na rozmyšlenou, ale on to pod vidinou té hotovosti přijal. Dále uvedl, že s panem P. se stále baví, ale tato zkušenost je pro něj černé téma, které již nevytahují. K fakturám společnosti uvedl, že nikdy žádné nepodepisoval. Dále uvedl, že WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o. byla ta druhá společnost, ke které podepisoval jednatelství. Nikoho jiného ve společnosti neznal, ani nikdy nevyřizoval žádná jednání na FÚ nebo tak. Poté, co se mu ozvala police. dostal strach a řekl panu P., že už to dělat nechce. Následně podepsal další dokumenty ohledně ukončení jednatelství. Kdo byl jeho nástupce si již nepamatuje, ale bylo to nějaké cizí jméno. K advokátovi K. uvedl, že neví, kdo ho platil, ale on ne. Dostal na něj kontakt od pana P.. Advokát K. mu sdělil, že má na každé výslechu říct, že nechce vypovídat, aby nepoškodil sebe nebo osobu blízkou. Následně stanovisko změnil a řekl vše, tak jak bylo. Uvedl, že na něj byl činěn ze strany advokáta K. nátlak, že když něco řekne bude zle. Dále uvedl, že nevěděl, jaké povinnosti vyplývají z funkce statutárního orgánu, vše, co byl měl jednatel dělat, se dozvěděl až později. O nic z toho, co by měl jednatel dělat se bohužel nestaral (s nikým se nescházel, nic nepodepisoval, o nic se nezajímal). Dále uvedl, že s panem P. ho seznámil jeho kamarád ze základní školy pan J. H. Uvedl, že se domnívá, že za tím byli ještě další lidé, ale že on nikoho jiného nezná. Z počátku si myslel, že se bude jednat o nějakou normální práci, že má

něco někam odvést nebo tak něco. O tom, o co skutečně jde se dozvěděl až v den podpisu těch dokumentů, kdy ho ovlivnila připravená obálka s penězi. K tomu, kdy proběhl vklad do rejstříku, uvedl, že neví. Konstatoval, že ho vůbec nenapadlo, že by se mohlo jednat o něco špatného. K osobám D. H., D. Š., D. M. a společnosti OxxS CxxxxxY uvedl, že je nezná. Dále uvedl, že se společní DHS nebyly žádné problémy, pouze se společností WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o. Závěrem uvedl, že s panem Z. P. je týdně v kontaktu, neboť je u něj zaměstnán už asi 2 roky.

17. **Z. P.** na hlavním líčení dne 3. 4. 2024 uvedl, že pana K. zná přes pana Š. z období cca. 6-7 let dozadu. Uvedl, že pana Š. poznal v období, co byl podveden panem V. a přišel o celý majetek. V té době čekal dítě s jeho partnerkou, tak začal pro pana Š. pracovat, jako jeho pravá ruka. Spolupráce s ním fungovala do doby, než založili společnost Kxn Bxxn a v podstatě do covidu, kdy se pak začali dít divné věci, jako přepis nějakého domu na jejich společnost, o kterém se následně dozvěděl, že byl zpronevěřen atd. Následně s ním někdy v roce 2020 rozvázal spolupráci. Uvedl, že v současné době je pan Š. ve VTOS na xxx za zpronevěru domu. K osobě D. J. uvedl, že to je jeho zaměstnanec, kterého poznal, jako taxikáře, který hledá práci. V současnosti pan J. dělá kurýra v xxx pro xxx. Uvedl, že neví, proč některé věci pan J. tvrdí/netvrdí (např. že mu dával podepsat nějaké papíry), ale myslí si, že má z pana Š. strach. Uvedl, že v době, kdy pana J. seznámil s panem Š., tak byl již zapsaný jako jednatel ve společnosti WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o. O aktivitách pana Š. se kompletně dozvěděl poté, co spolu rozvázali spolupráci. K tomu, proč by měl mít pan J. strach z pana Š., uvedl, že to se musí zeptat jeho, ale že on z něj strach měl, který v něm byl vyvolán lidmi, kterými se obklopoval (lidmi z Balkánu). K osobě D. H. uvedl, že ho zná přes pana Š. a je s ním dodnes v kontaktu. Uvedl, že pan H. pracoval pro pana Š. a byl s ním v hlubším propojení, měl na sebe napsané i nějaké společnosti. Ohledně jejich spolupráce uvedl, že skončila v podobném duchu, jako jeho spolupráce s panem Š., kdy byl pan H. panem Š. podveden. Uvedl, že jeho společnost měla kanceláře na různých místech, ale v době, když byla v xxx, tak to bylo v prostoru, kde bylo i více společností. V době, když měli společnou kancelář s panem Š., tak sem tam objevoval i pan H.. Ve firmě měli nějakého externího účetního, kterému doklady připravoval pan Š. a potom mu je někdo odvezl. Dále uvedl, že za poslední dobu vystřídal několik advokátů. Pana advokáta K. zná, doporučoval ho kamarádům, ale není si jist, jestli s ním byl někdy u nějakého výsledku. Dále uvedl, že nikdy žádné peníze panu J. nedával, pouze výplatu. Ke jménu G. uvedl, že to párkrát zaslechl od pana Š., ale nespojí si to. Dále uvedl, že pan Š. prodával automobily, pamatuje si případ, kdy chtěl, aby s jejich společností Kxn Bxxn koupili Mercedes Cupé a nějaké dva Range rovery od obžalovaného K.. K osobě pana Ž. uvedl, že si myslí, že je to někdo z Mercedesu, jelikož byl několikrát přítomen situaci, kdy ve Varech přebírali auta, která si objednal pan Š. od pana Ž.. Uvedl, že pak Š. uměl dokonale „srbochorvatštinu“ neboť se v tom okruhu velmi pohyboval a později si vzal dceru jednoho Makedonce. K osobám J. Ž., Ž. K., M. M., M., B. a společnosti Dxx Gxxxxp, Bxxxxy ixxxxxxr s.r.o a Dxxa Ixxxxxxxt, uvedl, že je nezná. Ke společnosti Bxxxxa Ixxxxxxxt, Ixxxxxe, Mxxxxm axxm Pxxxxxxxs uvedl, že mu to něco říká ve spojitosti s panem Š.. Ke společnosti Dxxxxn cxxs a TxxxxTxxxe uvedl, že mu to něco říká, ale neví, kdo ji vlastnil. Dále uvedl, že pan Š. ovládal okolo 5-6 společností a myslí si, že většina z nich skončila špatně. Zda mezi ně patřila i společnost WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o. si není jistý. Závěrem uvedl, že si pamatuje, že pan Š. měl auto Porsche Panamera v černé barvě a Audi RS6 v černé barvě.
18. **M. F.** u hlavního líčení dne 3. 4. 2024 uvedl, že je advokátem obžalovaného K. v jiných sporech, dokonce i v jedné trestní věci, ale má za to, že byl ve věci Bxxy dxy rxxxxxxi a.s. zbaven mlčenlivosti, takže bude vypovídat. Má za to, že se jedná o daňové podvody, neboť už byl opakovaně vyslýchán na Policii. Uvedl, že někdy v roce 2014 se stal akcionářem společnosti Bxxy dxy rxxxxxxi a.s., která vlastnila projekt BD Xxx. Tento projekt stál na pozemcích, které vlastnila paní J., a pan J. v té době měl spor s panem M. B., který byl členem představenstva. Uvedl, že využil situace, společnost koupil a do představenstva jmenoval pana M. J., s tím, že ten BD Xxx nechá dostavět a s paní J. se nějak domluví. V polovině roku 2015 paní J. přestala komunikovat a prodala pozemek srbské společnosti Mxxxxs, kde byli jednatelé pan B. G. a pan D. G.. V ten okamžik mu

ČSOB banka zesplatnila úvěr a začala ho vymáhat. Na konci roku 2015 byl kontaktován obžalovaným K. s tím, že pomáhá společnosti Mxxxxs a je možné se s nimi nějak domluvit. Následně se potkali v advokátní společnosti Vejmelka & Wunsch na Vinohradech, a pobavili se o možnostech. Uvedl, že on se v té době snažil BD Xxx dostavět, i přestože tam byl obrovské problémy s kolaudací. Následně se s pány G. domluvili tak, že jim společnost prodá, oni si to dodělají, rozprodají byty a vyplatí banku. Začátkem roku 2016 odjel do Bělehradu, kde převedl akcie společnosti Bxxy dxy rxxxxxí a.s. na pány G., podepsali dodatek č. 5 a č. 6, kde si ujednali nějaké podmínky, zaplatili mu a bylo. Později si převzal od pana J. účetnictví (přivezl mu 4 krabice účetnictví do Holešova) a předal to účetní paní F.. V srpnu 2016 byl kontaktován panem G. s tím, že tam vznikla nějaké daňová povinnosti. Nepamatuje si již přesně za co to bylo, ale jednalo se řádově o 5-6 tisíc korun. Uvedl, že po předchozí domluvě to následně zaplatil na Finančním úřadě Prahy 1. Poté se s G. potkal ještě tak 2-3 x v Xxx, kde měl realitní kancelář pan K., který zprostředkovával prodej bytů. Pak s ním ještě párkrát mluvil po telefonu, ale už neví, v jaké souvislosti, v současnosti nejsou v žádném kontaktu. K BD Xxx uvedl, že to stavěla společnost Fxx Zxxn. V době, když projekt opouštěl, tak to sice bylo zkolaudované, ale hrubě nedodělané. Bylo tam ještě spousty práce se sklepy, garážemi, zahrádkami atd. Uvedl, že pan K. s nimi byl na jednáních s bankou, kdy byl nějakým způsobem zahrnut do té dohody, ale jak tam figurovali si již nepamatuje. Dále uvedl, že s panem K. se setkal asi před 3 lety a neměl k němu nějakou zášť zásadního charakteru, že by mu někdo něco dlužil nebo tak. Jak mu to bylo doplaceno, to již neví. Dál uvedl, že v době, kdy figuroval ve společnosti Bxxy dxy rxxxxxí a.s., tak si nemyslí, že společnost měla nějaké problémy na finančním úřadě. Do roku 2014 účetnictví vedl pan M. H., což byl známý pana B. a poté to vedla paní D. L.. Ke společnosti WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o. uvedl, že o ní ví, ale nedokáže si to nějak spojit s tímto případem. Ke vztahu obžalovaného K. a G. uvedl, že obžalovaného K. chápal, jako českého zprostředkovatele pro G.. U jakých jednání byl nebo nebyl, to si nedokáže vybavit, ale o tom, že měl od G. nějaké pověření, tak o tom nikdy neměl důvod pochybovat. Kdo podával daňová přiznání v době, když byl akcionářem společnost Bxxy dxy rxxxxxí a.s. uvedl, že si není jistý, zda přímo paní L. nebo pan J., je možné, že paní L. měla přístup do datové schránky, ale neví. K předání účetnictví uvedl, že má za to, že to s panem J. domluvil pan D. G., a ten mu to následně dovezl do kanceláře, aby to vzal do Prahy, neboť tam v té době tam často jezdil. S paní F. si předali 4 krabice bez předávacího protokolu apod. Následně s ní asi 4x telefonoval ohledně nějakých chybějících materiálů, které si nechal pan J. s panem R. u sebe, a poté s tím různě operovali (vydírali). Dále uvedl, že z paní F. měl pocit, že tomu moc nerozumí. K osobě D. H. uvedl, že ho zná z případu obžalovaného K., kde byl jako spoluobviněný. Působil na něj jako podvodník romského původu, který se motá v nelegálních věcech. K osobě D. Š. uvedl, že to je ten samý případ, kdy se u něj jednalo o podvody kolem aut. K jednáním s G. uvedl, že na první schůzce v bance s sebou měli nějakého pražského Srba, který hovořil českosrbsky. Uvedl, že se k němu chovali relativně přívětivě, ale nějaký ten balkánský nátlak tam cítil, avšak on v té době neměl moc jinou možnost, neboť měl 7 mil. dluh jako FO a zesplatněný úvěr v bance, takže z toho potřeboval vycouvat. Dále uvedl, že díky tomu, že paní J. ty pozemky prodala bez rozmyslu, tak on už neměl moc možností, co dělat, proto i přikývl na to, aby z toho odešel s čistou nulou, k čemuž uvedl „*z dnešního pohledu bych řekl, že to byl gangsterský obchod, ale neměl jsem pistoli u hlavy*“. O tom, zda byli Srbové zakomponováni do toho krácení těch daní, tak to on neví, to si může pouze domýšlet. Uvedl, že žádný obchodněprávní audit po něm nechtěli, pouze je zajímala ta úvěrová smlouva s dodatky, korporátní dokumenty a notářské zápisy, což jim všechno předal. K autům G. uvedl, že když byli v Praze, tak přijeli Audi A6 černé barvy, když byl on za nimi v Bělehradu, tak tam viděl asi 10 luxusních aut (Range Rover, Ferrari, Cooper, Mercedesy atd.). Závěrem uvedl, že nějak 2017/2018 ho kontaktoval D. G., že potřebují provést změnu funkce staršího a mladšího G., tak jim na to přichystal papíry a pomohl jim to zpracovat.

19. **V. J.** u hlavního líčení dne 4. 4. 2024 uvedl, že byl jednou na výsledku v Praze, ale nic moc konkrétního si k tomu nepamatuje. Uvedl, že obžalovaného K. poznal v době, když jeho manželka prodávala pozemek v obci xxx a on ten pozemek nabízel, na což se mu ozval jeho kamarád pan J.

K., který ho seznámil s obžalovaným K.. Uvedl, že manželka vlastnila pouze pozemek, nikoliv BD Xxx, jehož výstavba tam začala nějak kolem roku 2013/2014. K prodeji pozemku došlo nějak v roce 2019, kdy ho nekoupil pan K., ale srbská společnost Mxxxxs Gxxxp, za níž jednal pan G.. Uvedl, že zajistili kancelář v Praze, kde došlo k sepisu a podpisu všech dokumentů. Uvedl, že posléze banka zastavila převod, neboť ze strany akciové společnosti, která vlastnila ten bytový dům, byl ten prodej napaden. Nakonec však přišly peníze ze Srbska v pořádku. Dále uvedl, že si obžalovaný K. v roce 2015 půjčil od jeho manželky 270 000 EUR pro společnost Ixxxxxe, přičemž došlo k zástavě 4 osobních automobilů. Půjčená částky nebyla nikdy vrácena. Uvedl, že v té věci jednal většinou on s obžalovaným K., ale někdy i jeho manželka. Následně podali trestní oznámení na pana K., ale vůbec neví, jak to nakonec dopadlo. Dále uvedl, že žaloba na zaplacení podaná nebyla, neboť stále věřili, že jim to vrátí. Nakonec tu pohledávku prodali nějaké pražské firmě, takže pro ně je to již uzavřené. V souvislosti s tou půjčkou jim nikdy vyhrožováno nebylo. V době, když se mělo kolaudovat, byl tam společně s panem F., avšak nakonec kolaudace neproběhla, neboť tam byly nějaké nedodělky.

20. **Mgr. J. K.** u hlavního líčení dne 4. 4. 2024 uvedl, že byl v této věci předvolán již v loni na jaře, ale nic k tomu neví. Uvedl, že zná pana D. H., ale obžalovaného K. nezná. Uvedl, že pana H. zastupoval a má k němu zákonnou povinnost mlčenlivosti, které nebyl zbaven. Stejně tak u pana D. J. i pana Z. P. má zákonnou povinnost mlčenlivosti, které nebyl zbaven. K projektu BD Lxxa Čxxxxxxe uvedl, že o tom nikdy neslyšel.
21. **M. J.** u hlavního líčení dne 4. 4. 2024 uvedl, že v posledních letech byl účasten vícero soudních řízení, kde podával svědectví proti obžalovanému K., tak si není jistý, o jakou věc se jedná. Uvedl, že obžalovaného K. zná z doby, kdy působil jako statutární orgán ve společnosti Bxxy dxxxy rxxxxxxi a.s., kam se dostal přes známého R. R. v roce 2014, který mu nabídl podílet se na dostavbě bytového komplexu v Praze. Nabídka od pana R. zněla tak, že v případě že zajistí nějaké finanční prostředky, tak by se mohl dostat přímo k akciím společnosti a následně společně dokončit dostavbu BD Xxx a uspokojit se z prodeje bytových jednotek. Uvedl, že však nebyl schopen ty peníze zajistit, a tak do společnosti vstoupil pan Mgr. M. F., který peníze opatřil. Následně proběhla schůzka mezi jím, F., R., B., kde si nastínili, jak by to mohlo vypadat, když by pan F. poskytl peníze. On však z té věci v tu chvíli vycouval, neboť si uvědomil, že když nedá ten vklad, tak by do toho neměl, jak zasáhnout. Následně, asi 2 měsíce poté, byl kontaktován panem R., zda by se nechtěl stát statutárním orgánem, neboť on z důvodu pravomocného odsouzení nemůže být v rejstříku zapsán. Dále se dohodli, že tím bude smazán jeho dluh ve výši 500 000 Kč vůči panu R. a že předá plnou moc, jak panu R., tak panu F. k tomu, aby zastupovali společnost. Na to si podali ruku, provedli zápis do obchodního rejstříku a rozešli se. Posléze vyšlo spousty problému napovrch, a tak pan F. navrhl, že by bylo dobré najít investora, který ten BD Xxx odkoupí za rozumnou cenu. Po nějakých schůzkách mu bylo oznámeno, že pan F. investora našel, který byl do toho ochoten vstoupit. Uvedl, že v té době to pan F. prezentoval tak, že už toho má plné zuby a že mu to za ten stres nestojí. Posléze někdy v roce 2015 ho pozval pan F. na schůzku, kde mu nastínil, že mu bylo investory z ciziny nabídnuto 2 500 000 Kč za prodej akcií, ale že ta částka pokrývá pouze jeho náklady a už nezbyde prostor na vyplacení jeho, jako statutárního orgánu, ani na pohledávku pana R.. Následně ho požádal, aby si tuto schůzku nechal pro sebe a vyzvedl ve Zlíně účetní doklady a nechal si je u sebe do doby, než mu zavolá, aby mu je předal, kdy mu jako odměnu předá finanční obnos ve výši 200 000 Kč. Uvedl, že s tím souhlasil. Následně když mu předával účetní doklady, obdržel obnos 4 000 EUR s tím, že jakmile bude přepis proveden v obchodním rejstříku, tak mu doplatí zbytek, k čemu už nikdy nedošlo. K obžalovanému K. uvedl, že první schůzku s ním měl v hotelu xxx ve Zlíně společně s panem R. a jeho právním zástupcem, kdy se chtěli domluvit na postupu ohledně jeho negované pohledávky. Po poradě s panem R. se domluvili na vytvoření zdánlivého právního dokumentu, díky kterému se chtěl domoci své pohledávky. Následně však došlo k zásahu Policie, kdy byl předmětný dokument společně s dalšími zajištěn. Poté si s panem K. dohodli na další schůzce v Praze v nějakém obchodním domě, na kterou byl od Police vybaven

odposlouchávacím zařízením, které však selhalo a nedošlo tak k žádnému vyvrácení/potvrzení skutečností, které tvrdil přímo na Policii. Poté se již nesetkali, neboť obžalovaný K. mu stejně neměl v plánu vyplatit nějaké finanční prostředky a on dál neměl důvod se s ním vidět. V dalších záležitostech velmi emotivně působil pan R., neboť měl nějaké trumfy na společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s., pana F. atd., neboť měl u sebe stále nějaké šanony s účetnictvím, které pak stejně panu F. předal. Uvedl, že měl plnou moc, která mu stanovovala, že je plnohodnotný statutární orgán, který nemá žádnou formu prokury a nemá žádná omezení. Uvedl, že zastupoval společnost v plné šíři, např. přebíral účetnictví z původní kanceláře pana B. v Kroměříži a následně i předával nové účetní od pana R.. K tomu uvedl, že změna účetní byla dohodnuta již na začátku při první schůzce, a to z důvodu, že pan R. nevěřil panu B. a bál se, že by chtěl zkoušet dělat v účetnictví nějaké podvody. Poté, když došlo ke změně vlastnické struktury na Srbochorvaty, bylo mu řečeno, že se materiály vezou k účetní do Opavy, kam se ale fakticky vezli neví. Dále uvedl, že on Srbochorvaty neznal, nikdy s nimi nejednal, pouze evidoval jméno G.. K výstavbě BD Xxx uvedl, že stavbu prováděla stavební firma ze Zlína, ale na název si již nevzpomene. K přístupům do bankovního účtu společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. uvedl, že on nikdy přístup do banky neměl, tyto záležitosti měl na starost pan F., zda tam měl přístup i pan R. to neví. Ke své další činnosti uvedl, že často dělal i tzv. „pošťáka“, kdy převážel/vyzvedávala různé dokumenty, faktury atd. Dále uvedl, že měl i přístup do datové schránky, ale všechny výzvy/pokuty předával panu F., který si je i následně řešil. K fakturám uvedl, že určitě tam byly nějaké dodané faktury, které s tou stavbou neměly nic společného. Dokonce mu jedna faktura ohledně základové desky byla předložena na Polici, která tam nepatřila. Uvedl však, že toto se nedělo v době, když on byl statutárním orgánem, ale až později. K obchodní činnosti společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. v době, kdy byl statutární orgánem, uvedl, že se nevyvíjela žádná obchodní aktivita firmy, pouze se čekalo na dostavení bytového domu a následný prodej. Uvedl, že po nějaké době fungování ve firmě navrhnul, že by mohl nějakou obchodní činnost pro společnost zajistit, ale to mu bylo zamítnuto. Od pana R. měl poté informaci, že mu bylo panem F. sděleno, že by ve firmě mohl být zahrnut nějaký obchodní model, který by mohl generovat peníze z nedovedeného DPH. Tuto informaci však s panem F. nikdy osobně nerozebíral, takže neví, zda to byla nebo nebyla pravda. Dále uvedl, že během jeho fungování ve společnosti nedošlo k žádným falešným fakturám, neboť účetní závěrky vždy schvalovali všichni společně, a to by si nějaké nestandardní skutečnosti všiml. K insolvenčním návrhům uvedl, že to proběhlo v době, když už nebyl statutárním orgánem, kdy jeden insolvenční návrh nebyl uznán a druhý pak ano. Jeden insolvenční návrh byl podán společností Oxxxxxa a druhý přímo panem R.. Uvedl, že on se na insolvenčních návrzích přímo neangažoval. O skutečnosti, že je společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. v insolvenci se dozvěděl od pana B.. Ke své pohledávce vůči panu B. uvedl, že byla ve výši 500 000 Kč a vznikla v rámci jeho dřívější obchodní činnosti. Statutární činnost ve společnosti konal fakticky zadarmo, avšak na základě ústní dohody, že se tam zahrne ta jeho pohledávka a bude mít následně ze společnosti zisk. Uvedl, že vůči společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. neměl žádnou pohledávku sepsanou písemně, ale měl ji ústně uznanou za účasti pana R. a F. na společné schůzce. Ke stavbě BD Xxx uvedl, že na samotné stavbě byl asi 3x, kdy v rámci kontrolních dnů bylo sepsáno spousty problému se stavbou (špatně zasazená okna, problémy se zárubněmi, dveřmi, topením atd.). K samotnému předání účetnictví od pana H. uvedl, že proběhlo bez problému, kdy byl sepsán protokol a on tak během hodiny zkontroloval, jestli to sedí se skutečným stavem, kdy však do detailů nezacházel. Sdělil, že předávací protokol byl rozdělen na účetnictví a hmotné věci, kdy všechno dohromady bylo zhruba tak na dvě až tři stránky. Poté, co si účetnictví od pana H. převzal, dojel společně s panem R. za panem F., kde to společně letmo zkontrolovali a následně předali nové účetní, která měla provést kontrolu a v případě nejasností se dál pak ozvat. Nic takového se nestalo, takže to bral tak, že je to v pořádku. Dále uvedl, že v době jeho působení v Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. nebyla společnost plátcem DPH, neboť neměli žádnou aktivitu, ta vznikla až z prodeje prvního bytu. K návrhu pana F. ohledně neodvedení DPH uvedl, že to bylo někdy v létě 2015, zhruba 3 měsíce před tím, než se začali hledat investoři. Investory začali hledat někdy v říjnu 2015, kdy následně v listopadu, poté, co případné investory

našel, mu bylo panem F. sděleno, že investory našel sám. Následně v únoru 2016 byl změněn jako statutár.

22. **J. K.** u hlavního líčení dne 4. 4. 2024 uvedl, že nemá vůbec ponětí, proč byl k soudu předvolán. Uvedl, že jméno obžalovaného K. mu nic neříká, nikdy o něm neslyšel. V minulosti vypovídal na Policii ohledně skutečnosti, když byl jednatelem v jedné společnosti jejíž jméno si už ani nepamatuje, neboť to je 11 let. V té společnosti nebyl ani spolumajitelem, pouze jednatel na nějakou přechodnou dobu. Uvedl, že se jednalo o společnost, která se zabývala importem a exportem. Uvedl, že se v té společnosti snažil plánovat, jak v obchodě pokračovat, avšak po nějaké době se začal zabývat IT, tak společnost opustil. Dále uvedl, že on přebíral jednatelství od pana T., který byl ve společnosti také společníkem. S panem T. řešil předání účetnictví a byla to pro něj taková kontaktní osoba. Jiná jména si již nepamatuje. Uvedl, že v době, kdy ve společnosti působil, ta společnost neměla žádný zisk, nevystavoval ani nepřijímal žádné faktury a společnost se chovala zcela normálně. V době jeho fungování ve společnosti neměl přístup k bankovníctví a neměl ani žádnou odměnu. Jeho úkolem bylo společnost ekonomicky rozvíjet, ale jelikož pak nastoupil do IT, tak k tomu nikdy nedošlo. Poté, co mu byl nastíněn název společnosti WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o. uvedl, že se jednalo o tuto společnost. K jménu D. J. uvedl, že to byl člověk, který po něm přebíral jednatelství ve společnosti, ale nikdy se s ním osobně nesetkal. Uvedl, že i všechny papíry si předávali přes společného známého. Ke jménu Z. P. uvedl, že to je ten společný známý, přes kterého si pan J. převzal jednatelství ve společnosti. Závěrem uvedl, že jméno D. Š. mu nic neříká.
23. **I. B.** u hlavního líčení dne 4. 4. 2024 uvedl, že obžalovaného K. zná asi 10 let, neboť spolu v minulosti dělali nějaké obchody. Kdyby to však mohl vrátit, tak by se nejradši s obžalovaným K. nikdy neseznámil. Uvedl, že spolu dělali standartní obchody skrze právnické osoby – on za společnost Sxxxxxxxxy Bxxxxs a obžalovaný za společnost Ixxxxxe. Spolupráce dopadla velmi špatně z finančního hlediska. Uvedl, že vše probíhalo standartně, ale jednou dal na nějakou věc ručení fyzické osobě, a to nedopadlo dobře. Ke společnosti WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o. uvedl, že svědčil u soudního sporu, který se táhne již 4-5 let na Mičáncích. Kdo tam byl statutárním orgánem to přesně neví, ale má za to, že nějaký Srb nebo Chorvat. K obžalovanému K. uvedl, že vždycky zastupoval společnost na základě plné moci, proč nikdy nefiguroval jako statutární orgán, to netuší. Seznámil se s ním přes nějakého společného známého, nejspíše přes L. D.. Uvedl, že jejich vztah byl zprvu kamarádský, pak se to změnilo, když pochopil, co je zač. K jménu D. H. a D. Š. uvedl, že je nijak nezná, viděl je poprvé u soudního řízení na Mičáncích. Ke společnosti Sxxxxxxxxy Bxxxxs uvedl, že vlastnila majetek, měla průmyslový a výrobní areál asi za 140 mil. Kč, vozidla atd. Uvedl, že již 30 let dělá to samé. Dále uvedl, že si jako fyzická osoba za 1,8 mil. Kč kupoval vozidlo Maserati, které mu zprostředkoval pan K. přes nějakou firmu, kterou ovládal. Dále uvedl, že s panem K. ještě řešil nákup nějakého bagru a kamionu. Uvedl, že Maserati bylo financováno stejně jako Range Rover, ale vozidlo Maserati skončilo u správce, protože v roce 2016 byl na jeho společnost dán zajišťovací příkaz. Ten spor nakonec vyhrál, ale rok nemohl se společností nijak fungovat. Při prodeji vozidla Maserati bylo zjištěno, že jeho papíry nejsou úplně v pořádku. Následně po něm ČSOB chtělo doplatit cenu vozu, oproti tomu, za co bylo prodáno. K zajišťovacímu příkazu uvedl, že byl vydán Finančním úřadem v Olomouci na Sxxxxxxxxy Bxxxxs. V té době obchodoval po celé Evropské unii a po České republice nikdy nepožadoval ani koruna na DPH. V té věci následně rozhodlo odvolací Finanční ředitelství v Brně, o tom, že zajišťovací příkaz byl neoprávněný.
24. **R. R.** u hlavního líčení dne 25. 6. 2024 (prostřednictvím videokonference) uvedl, že byl dříve domluven na spolupráci s Mgr. F. Když mu ale F. řekl, že by mohli udělat DPH, konkrétně „ukrást DPH“, tak s tím nechtěl mít nic společného. Následně viděl i fiktivní faktury, které do toho kvartálu dávaly. Fiktivní faktury udělal K. a peníze si rozdělili. Byl to právě K., kdo ovládal společnost Bxxy dxy rxxxxxx s.r.o. K. mu potvrdil, že to DPH udělal, a tak bude moci vyplatit jeho směnku. Pokud se týká G., tak ty v životě neviděl a když je chtěl dohledat, tak byli nedohledatelní. Svědek investoval

dost času a dost peněz, aby je našel, ale to se mu nepovedlo. Na tuhle akci byli podle svědka nastrčení jako bílí koně.

25. Již v procesním postavení svědka (i přes to, že byli dříve v postavení spoluobžalovaných) byli vyslechnuti **G. Ž., R. Z. a D. H.** Ti ovšem s ohledem na skutečnost, že byli ve společném trestním řízení rovněž obžalovaní, využili svého práva a ve věci nevypovídali. Protokol o výpovědi, kterou osoba, jež je vyslýchána jako svědek, učinila v procesním postavení spoluobviněného, pak lze přecíst jen za podmínek § 211 odst. 2 trestního řádu, protokol o výpovědi svědka, který v hlavním líčení využil svého práva odeprít výpověď, by pak šla číst jen za splnění podmínek podle § 211 odst. 4 trestního k řádu (k tomu srov. přiměřeně stanovisko Nejvyššího soudu ČSSR, Tpjf 68/77, ze dne 17. 10. 1978, č. R 45/1978 Sb. rozh.). Ke splnění podmínek pro čtení výpovědi uvedených osob dle výše uvedených ustanovení však v projednávané věci nedošlo.
26. Během hlavního líčení byly **provedeny i následující listinné důkazy**, které měly vliv na konečné rozhodnutí soudu v této trestní věci.
27. Dne 25. 5. 2017 byla mezi společnostmi KXX IXXXXXXXXXXXL a.s., IČ: xxx, sídlem xxx, xxx jako prodávající a společností X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o., IČ: xxx, sídlem Xxx, xxx jako kupující, uzavřena kupní smlouva (*v záhlaví je uvedeno Kupní smlouva dle ust. § 588 a násl. občanského zákoníku / dle ust. § 409 a násl. obchodního zákoníku*). Na základě kupní smlouvy došlo k převodu vlastnického práva k automobilu tovární značky Land Rover Range Rover Vogue, registrační značka xxx, VIN: XXX, rok výroby 2016 (dále také jako „automobil“), a to za cenu 3 280 000 Kč včetně DPH. Kupující se zavázal zaplatit převodem na bankovní účet číslo xxx/0600 (č. l. 62–65). Na základě této smlouvy byla společností KXX IXXXXXXXXXXXL a.s. vystavena dne 25. 5. 2017 faktura číslo 17011005, a to společnosti X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o., na částku 3 280 000 Kč (č. l. 67). Společnost X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o. uhradila částku ve výši 3 280 000 Kč na účet číslo xxx/0600, tedy na účet společnosti KXX IXXXXXXXXXXXL a.s. dne 30. 5. 2017, což vyplývá jednak z výpisu z účtu společnosti X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o. (č. l. 68), ale rovněž také z výpisu z účtu společnosti KXX IXXXXXXXXXXXL a.s. (č. l. 2590), kde byla částka připsána dne 31. 5. 2017. Existenci automobilu má potvrzovat výpis z CEBIA Autotracer (č. l. 70–75). To, že měl být uvedený automobil M. K. přebrán, potvrzuje předávací protokol ze dne 30. 5. 2017 (č. l. 69).
28. Ze zprávy Finančního úřadu pro Prahu 1 ke společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. (č. l. 392, 394–395, 420, 698–715) včetně předložených listin (č. l. 396–416, 422–449, 451–463) vyplývá, že v kontrolovaných obdobích červen 2017 a červenec 2017 společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. ani na výzvu nedoložila žádné doklady k prokázání nároku na odpočet daně uplatněný v přiznání k DPH ani k odstranění pochybností o pravdivosti vykázaných skutečností. Obžalovaný K. na základě plné moci zastupoval pouze daňový subjekt Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. Jménem daňového subjektu Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. byl oprávněn při správě daní jednat D. G.. Plné moci k jednání za Bxxy dxyy rxxxxxxí a. s. byly uděleny JUDr. B. K. F. dne 20. 3. 2017 (ukončení ke dni 13. 6. 2017), M. K. dne 13. 1. 2017 a Mgr. M. P. dne 14. 7. 2017. Daňové přiznání k DPH za období červen 2017 a červenec 2017 učinil daňový subjekt Bxxy dxyy rxxxxxxí a. s. elektronicky s ověřenou identitou podatele.
29. Ze zprávy Finančního úřadu pro Prahu 1 ke společnosti WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o. včetně přiložených listin (č. l. 464–468) vyplývá, že společnost WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o., IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx (dále jen „WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o.“) ke dni 27. 6. 2018 nepodala daňové přiznání ani kontrolní hlášení za zdaňovací období červen a červenec 2017.
30. Ze zprávy Finančního úřadu pro Prahu 1 ke společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. a doložených listin (č. l. 427–429) vyplývá, že faktura číslo 15017136 ze dne 29. 6. 2017 na částku 3 380 000 Kč byla zahrnuta do daňového přiznání k DPH a kontrolního hlášení společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s., za zdaňovací období červen 2017, podaného dne 24. 7. 2017 u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1.

31. Ze zprávy Finančního úřadu Karlovy Vary ke společnosti X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o., včetně listin (č. l. 481–598), vyplývá, že společnost X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o. podala přihlášku k registraci k DPH dne 8. 7. 1996. Daňové přiznání za období červen 2017 a červenec 2017 bylo podáno elektronicky, prostřednictvím datové schránky ID: xxx. Bankovní účet označený pro plátce daně je vedený u Raiffeisenbank a.s., a to konkrétně č. xxx/5500. Plná moc k jednání za společnost X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o. byla udělena JUDr. J. D. dne 4. 2. 2016. Ke dni 28. 2. 2020 nebyla u společnosti X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o. provedena žádná daňová kontrola.
32. Ze zprávy Finančního úřadu Praha 5 včetně listin ke společnosti OxxS CxxxxxY s.r.o. (č. l. 609–680) vyplývá, že společnost OxxS CxxxxxY s.r.o. podala přihlášku k registraci k DPH dne 26. 11. 2014. Daňové přiznání za období červen 2017 a červenec 2017 bylo podáno elektronicky, prostřednictvím datové schránky ID: xxx. Bankovní účet evidovaný u plátce daně je vedený u ČSOB a.s., a to konkrétně č. xxx/0300. Za společnost OxxS CxxxxxY s.r.o. byla v období od 25. 11. 2014 do 13. 2. 2015 oprávněna jednat na základě plné moci Mgr T. B. Ke dni 11. 3. 2020 nebyla u společnosti OxxS CxxxxxY s.r.o. provedena žádná daňová kontrola.
33. Ze zprávy Finančního úřadu pro Prahu 10 ke společnosti xxx/xxx IxxxxxxxxxxxxL s. r. o. (č. l. 681–696) vyplývá, že společnost xxx/xxx IxxxxxxxxxxxxL s. r. o. podala přihlášku k registraci k DPH dne 29. 1. 2007. Daňové přiznání za období červen 2017 a červenec 2017 bylo podáno elektronicky, prostřednictvím vlastní datové schránky. Bankovní účty evidované od 21. 9. 2016 u daňového subjektu xxx/xxx IxxxxxxxxxxxxL s.r.o. jsou vedeny u ČSOB a.s., a to konkrétně č. xxx/0300 a xxx/0300. Dále vyplývá, že jako osoba oprávněná k podpisu daňových přiznáních za červen 2017 a červenec 2017 je evidován jednatel společnosti D. H.. Jiná osoba oprávněná jednat za společnost není u FÚ evidována. Ke dni 26. 2. 2020 nebyla u společnosti xxx/xxx IxxxxxxxxxxxxL s.r.o. provedena žádná daňová kontrola.
34. Ze zprávy Stavebního úřadu xxx (č. l. 719–750) vyplývá, že žádost o vydání kolaudačního souhlasu ke stavbě bytového domu o 18 bytových jednotkách na pozemku parc. č. xxx v KÚ xxx (dále jen „stavba“) byla podána Mgr. M. F. za společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. k Městskému úřadu xxx dne 27. 5. 2015. Kolaudační souhlas, sp. zn. 30991/2015/PO/Č/ P1682/4, ke stavbě byl vydán dne 1. 10. 2015.
35. Ze zprávy Katastrálního úřadu Praha-západ (č. l. 754–949) vyplývá, že dne 26. 2. 2016 uzavřela S. J. (jako prodávající) společně s Bxxy dxyy rxxxxxxí a. s. (jako kupující) kupní smlouvu k pozemku parc. č. xxx, o výměře 1487 m², orná půda, v k. ú. xxx, obec xxx; pozemku parc. č. xxx, o výměře 3 m², orná půda, v k. ú. xxx, obec xxx a pozemku parc. č. xxx, o výměře 621 m², zastavěná plocha a nádvoří, v k. ú. xxx, obec xxx (dále jen „pozemky“), kdy následně na základě návrhu na vklad do katastru nemovitostí, sp. zn. 6939-2016-210, ze dne 25. 5. 2016 nabyla společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. vlastnické právo k pozemkům. Dne 11. 5. 2016 učinila společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a. s., zastoupená D. G., prohlášení vlastníka o rozdělení vlastnického práva k domu a pozemku na vlastnické právo k jednotkám vztahující se ke stavbě č. p. xxx, stojící na pozemku parc. č. xxx, v k. ú. xxx, obec xxx a pozemkům, jehož účinky nastaly okamžikem vkladu do katastru nemovitostí, sp. zn. 7816-2016-210, ze dne 9. 6. 2016. Následně v období od srpna 2016 do června 2017 došlo k převodu vlastnického práva u všech 18 bytových jednotek, garáže a 19 nebytových prostor.
36. Ze zprávy Rxxxxxxs gxxd dxxxxxxn včetně smluv k bytům (č. l. 952–1037) vyplývá, že společnost Rxxxxxxs gxxd dxxxxxxn, s.r.o., se sídlem xxx, xxx, IČO: xxx (dále jen „Rxxxxxxs gxxd dxxxxxxn“) navázala obchodní spolupráci se společností Bxxy dxyy rxxxxxxí a. s. poté, co byla oslovena M. B. s možností spolupráce (zprostředkování prodeje bytových jednotek) ve vztahu k bytovému domu Lxxa v xxx. Spolupráce mezi nimi probíhala v letech od 2013–2017, kdy mezi sebou uzavřeli 3 smlouvy, a to Dohodu o poskytování realitních služeb (nevýhradní zprostředkování prodeje nemovitostí) k bytovému domu LXXA , na pozemku parc. č. xxx v obci xxx ze dne 6. 11. 2013, Dohodu o zprostředkování realitních služeb (výhradní zprostředkování prodeje bytové jednotky)

vztahující se k převodu vlastnictví bytových jednotek č. 1 až 18, v nemovitosti parc. č. xxx, v obci xxx ze dne 12. 2. 2014 a Dohodu o zprostředkování realitních služeb (výhradní zprostředkování prodeje bytové jednotky) vztahující se k převodu vlastnictví budoucích bytových jednotek č. 1 až 18, nebytových jednotek v nemovitosti parc. č. xxx, xxx v obci xxx ze dne 31. 3. 2016. Za dobu spolupráce se společností Rxxxxxxx gxxd dxxxxxxn podařilo uzavřít 20 kupních smluv. Dále z doložených dokumentů vyplývá, že společnosti Rxxxxxxx gxxd dxxxxxxn nepatří číslo účtu xxx/0300.

37. Ze zprávy společnosti Fxx (č. l. 1040-1164) vyplývá, že právnická osoba FXX spol. s.r.o., se sídlem xxx, xxx, IČO: xxx (dále jen „FXX spol. s.r.o.“) navázala obchodní spolupráci se společností Bxxy dxxxy rxxxxxxí a. s. poté, co byla oslovena jejich poptávkou o výstavbu bytového domu Lxxa v xxx. Na výstavbu bytového domu xxx dostala dne 15. 7. 2013 cenovou nabídku ve výši 33 400 000 Kč bez DPH. Dne 23. 7. 2013 byla mezi společnostmi FXX spol. s.r.o. a Bxxy dxxxy rxxxxxxí a. s. uzavřena Smlouva o dílo č. 01/13ce vztahující se k výstavbě bytového domu xxx, parc. č. xxx, xxx v obci xxx. Následně byl mezi společnostmi uzavřen Dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo č. 01/13ce ze dne 9. 9. 2013, Dodatek č. 2 ke smlouvě o dílo č. 01/13ce ze dne 30. 11. 2013, Dodatek č. 3 ke smlouvě o dílo č. 01/13ce ze dne 24. 4. 2014 a Dodatek č. 4 ke smlouvě o dílo č. 01/13ce ze dne 29. 9. 2014, kdy došlo k finálnímu navýšení ceny stavby na 38 053 359 Kč. Společnost FXX spol. s.r.o. za odvedenou práci vystavila společnosti Bxxy dxxxy rxxxxxxí a. s. celkem 19 faktur, a to FA č. 1320044 ze dne 14. 10. 2012 na částku 1 050 000 Kč, FA č. 1320048 ze dne 14. 11. 2013 na částku 1 500 000 Kč, FA č. 1320058 ze dne 14. 11. 2013 na částku 536 332,50 Kč, FA č. 1320063 ze dne 6. 12. 2013 na částku 2 445 400 Kč, FA č. 1320073 ze dne 7. 1. 2014 na částku 3 000 000 Kč, FA č. 1410002 ze dne 24. 2. 2014 na částku 2 500 000 Kč, FA č. 1410010 ze dne 3. 3. 2014 na částku 4 100 000 Kč, FA č. 1410022 ze dne 4. 4. 2014 na částku 2 200 000 Kč, FA č. 1410032 ze dne 30. 4. 2014 na částku 2 100 000 Kč, FA č. 1410044 ze dne 3. 6. 2014 na částku 1 950 000 Kč, FA č. 1410052 ze dne 4. 7. 2014 na částku 1 900 000 Kč, FA č. 1420003 ze dne 5. 8. 2014 na částku 3 200 000 Kč, FA č. 1420015 ze dne 3. 9. 2014 na částku 2 780 000 Kč, FA č. 1420023 ze dne 3. 10. 2014 na částku 1 920 000 Kč, FA č. 1420024 ze dne 3. 10. 2014 na částku 310 409 Kč, FA č. 1420040 ze dne 3. 11. 2014 na částku 2 600 000 Kč, FA č. 1420073 ze dne 5. 1. 2015 na částku 258 093 Kč, FA č. 1510018 ze dne 13. 3. 2015 na částku 850 000 Kč a FA č. 1510027 ze dne 15. 4. 2015 na částku 850 000 Kč.
38. Z vyjádření účetní D. L. k účetním dokladům společnosti Bxxy dxxxy rxxxxxxí a.s. (č. l. 1165-1168) vyplývá, že spolupráci se společností Bxxy dxxxy rxxxxxxí a. s. navázala v listopadu 2014, poté co byla oslovena panem R. R., aby zpracovala daňové přiznání za rok 2014. Účetnictví zpracovávala v programu MRP. Následně zpracovala i daňové přiznání za rok 2015, kde bylo minimální množství položek. V březnu 2016 předala veškeré šanony a materiály k účetnictví společnosti, na základě pokynu pana J.. Celková doba spolupráce se společností trvala od 12/2014 do 12/2015. Dále z vyjádření vyplývá, že paní D. L. neměla žádné dispoziční právo k účtům společnosti a nedostávala ani příkazy k provedení obchodních transakcí.
39. Ze zprávy Advokátní kanceláře JUDr. F. (č. l. 1172-1173) vyplývá, že společnost Bxxy dxxxy rxxxxxxí a. s. byla ode dne 22. 3. 2017-13. 6. 2017 klientem advokátky JUDr. B. K. F., se sídlem xxx, xxx (dále jen „advokátka“). Dne 13. 6. 2017 bylo zastupování společnosti Bxxy dxxxy rxxxxxxí a. s. ze strany advokátky ukončeno. Dále tedy vyplývá, že není možné, aby tak den 13. 9. 2017 zastupovala společnost Bxxy dxxxy rxxxxxxí a. s. na jednání.
40. Dále bylo zjištěno, že společnost X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o. vystavila fakturu číslo 15017136 ze dne 29. 6. 2017 na částku 3 380 000 Kč (č. l. 1175), kterou měla uhradit společnost Bxxy dxxxy rxxxxxxí a.s., a to za to, že odkoupila a převzala automobil. Z aktuálního sdělení společnosti X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o. ze dne 31. 1. 2024 (č. l. 2621 – 2622) pak vyplývá, že faktura číslo 15017136 ze dne 29. 6. 2017 na částku 3 380 000 Kč, zůstala do dne vyjádření neuhrazena.

41. Z faktur na vozidla Land Range Rover vystavené společností OXXS CXXXXXXY s.r.o. (č. l. 1177-1180) vyplývá, že společností Bxxy dxyy rxxxxxxí a. s. byly společností OXXS CXXXXXXY s.r.o., vystaveny faktury za nákup dvou vozidel Land Rover Range Rover, VIN: XXX, jednoho vozidla Land Rover Range Rover, VIN: XXX a jednoho vozidla Land Rover Range Rover, VIN: XXX, a to konkrétně faktura č. 17052902 na částku 2 776 293,60 Kč + DPH ve výši 572 706,40 Kč se splatností ke dni 28. 6. 2017; faktura č. 17052902 na částku 2 776 293,60 Kč + DPH ve výši 572 706,40 Kč se splatností ke dni 30. 7. 2017; faktura č. 17052603 na částku 2 661 008 Kč + DPH ve výši 558 992 Kč se splatností ke dni 25. 6. 2017 a faktura č. 17053101 na částku 2 627 952 Kč + DPH ve výši 552 048 Kč se splatností ke dni 30. 6. 2017.
42. Z faktur pro Kxxxxo Rxxl s.r.o., (č. l. 1181-1184) vyplývá, že společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a. s. prodala společností Kxxxxo Rxxl, s.r.o., se sídlem xxx, xxx (dále jen „Kxxxxo Rxxl, s.r.o.“) nemovitosti v Xxx v projektu LXXA (bytovou jednotku č. xxx, č. xxx, č. xxx, č. xxx a to včetně jiných nebytových prostor, garáže a podílu na společných prostorech) a k jednotlivým jednotkám tak vystavila fakturu č. 20170001 na částku 4 218 125 Kč, fakturu č. 20170002 na částku 4 107 625 Kč, fakturu č. 20170003 na částku 5 712 000 Kč a fakturu č. 20170004 na částku 4 247 875 Kč.
43. Z emailová komunikace a dokumentů týkajících se společností Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. od D. F. (č. l. 1185–1353) vyplývá, že účetní opakovaně urgovala obžalovaného K. o dodání podkladů pro řádné vedení účetnictví, opakovaně ho vyzývá k vyjádření k dílčím dotazům. Na to ovšem obžalovaný K. písemně emailem nijak nereagoval.
44. Ze zprávy Policie České republiky (č. l. 1369) vyplývá, že osvědčení o registraci vozidla xxx, tzv. velký technický průkaz k automobilu (č. l. 1409–1410) je padělek, jelikož registrační značka xxx byla přidělena osobnímu automobilu Škoda Octavia, které je pojištěno u České pojišťovny a mimo jiné bylo kontrolováno policejní hlídkou dne 11. 3. 2017 v 10:11 hodin.
45. Ze zprávy zaslané společností Dajbych, s.r.o., IČ: 626 22 099, sídlem U Mlýna 17/23, 326 00 Plzeň ze dne 28. 3. 2019 (č. l. 1388–1389) vyplývá, že automobil se neobjevuje v centrální databázi. Neexistenci automobilu potvrzuje také zpráva Ministerstva dopravy ze dne 2. 4. 2019 (č. l. 1391 – 1392), zpráva společnosti HelpReg spol. s r.o., IČ: 282 15 311, sídlem Weberova 1234/1a, 150 00 Praha 5, což je akreditovaná zástupce značky Land Rover, ze dne 23. 4. 2019 (č. l. 1394), zpráva společnosti Albion Cars s.r.o., IČ: 041 68 313, sídlem V Oblouku 727, 252 43 Průhonice ze dne 2. 4. 2019 (č. l. 1396) a nakonec i zpráva Magistrátu hlavního města Prahy, Odboru dopravně správních činností ze dne 4. 4. 2019 (č. l. 1398).
46. Z údajů k datové schránce společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. (č. l. 1420-1472) vyplývá, že společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a. s. užívala datovou schránku (xxx) v období od 1.1. 2017 do 21. 1. 2019 jako komunikační kanál ve stovkách případů.
47. Ze zprávy notářky JUDr. V. k valné hromadě konané dne 6. 1. 2015 (č. l. 1473-1478) vyplývá, že dne 6. 1. 2015 notářská kancelář JUDr. J. V. neprovedla ověření zápisu valné hromady společnosti WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o., IČO: xxx, se sídlem xxx, xxx (dále jen „zápis VH“). Ověřovací doložka na zápisu VH není vyplněna ani podepsána rukou notářky, ani jiného zaměstnance notářské kanceláře notářská kancelář xxx, a jedná se tak o padělek. Razítko, které bylo použito na zápisu VH je podobné skutečnému razítku notářské kanceláře JUDr. J. V., ale nejedná se o pravé razítko, neboť žádné takové nebylo odcizeno.
48. Z šetření k osobám D. M., D. G. a B. G. (č. l. 1479-1482) vyplývá, že osoba D. M., nar. xxx, bytem xxx, xxx, nebyla nalezena v databázích Chorvatska ani o něm nebyly nalezeny žádné kriminální informace. K osobě D. G., nar. xxx, bytem xxx a xxx xxx, nar. xxx, bytem xxx xxx byla zjištěna adresa xxx xxx xxx a žádné kriminální záznamy.
49. Z listiny k převodu akcií společností Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. (č. l. 1484-1490) vyplývá, že smlouva o převodu akcií společností Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. byla uzavřena dne 24. 2. 2016 v Holešově, mezi Mgr. M. F., nar. xxx, xxx, xxx, jako převodcem a B. G., nar. xxx, bytem xxx xxx, xxx xxx, xxx a D.

G., nar. xxx, bytem xxx, xxx, xxx xxx, xxx, jako nabyvatelem. Kupní cena byla stanovena na 2 000 000 Kč (75 000 EUR) a byla uhrazena v části 5 000 EUR v hotovosti v den převodu a v části 70 000 EUR bankovním převodem dne 26. 2. 2016 na účet č. xxx/4000, vedený u společnosti Expobank CZ, se sídlem Vítězná 126/1, 150 00 Praha 5 z bankovního účtu IBAN: xxx, vedeného u společnosti Vxxxxxl xx.

50. Z informace k jednatelství a společníků společnosti WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o. (č. l. 1491-1493) vyplývá, že pan L. T., jakožto jednatel společnosti WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o., listinou datovanou ke dni xxx oznámil svou rezignaci na funkci jednatele u WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o., která nabyla účinku okamžikem jejího doručení společnosti. Následně dne xxx pan L. T., stále označený za jednatele společnosti WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o., zmocnil k zastupování před živnostenským úřadem pana JUDr. Z. S., nar. xxx, bytem xxx, xxx.
51. Z výpisu z obchodního rejstříku Bxxy dxy rxxxxxí a. s. (č. l. 1494-1497) vyplývá, že ve společnosti Bxxy a dxy rxxxxxí a.s. byl členem představenstva a současně členem dozorčí rady v období od xxx do xxx pan B. G., nar. xxx, bytem xxx, xxx, xxx, xxx a následně od xxx pan D. G., nar. xxx, bytem xxx, xxx, xxx, xxx. Jako jediný akcionář společnosti byla zapsán v období od xxx do xxx pan Mgr. M. F., nar. xxx.
52. Z výpisu z obchodního rejstříku WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o. (č. l. 1499-1500) vyplývá, že ve společnosti WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o., IČO: xxx, se sídlem xxx, xxx, byl v období od xxx do xxx jednatelem D. J., nar. xxx a následně od xxx D. M., nar. xxx.
53. Z výpisu z obchodního rejstříku X. X. Axxxxxxxxy s.r.o. (č. l. 1501-1504) vyplývá, že G. Ž. byl jednatelem ve společnosti X. X. Axxxxxxxxy s.r.o. od xxx.
54. Z výpisu z obchodního rejstříku OXXS CXXXXXY s. r. o. (č. l. 1505-1507) vyplývá, že D. H., nar. xxx byl jednatelem ve společnosti OXXS CXXXXXY s.r.o. od xxx.
55. Z výpisu z obchodního rejstříku xxx/xxx IxxxxxxxxxxL, spol. s.r.o. (č. l. 1508-1511) vyplývá, že D. H., nar. xxx byl jednatelem ve společnosti xxx/xxx IxxxxxxxxxxL, spol. s.r.o. od xxx.
56. Z informace k bankovním účtům a poskytnutí úvěru společnosti Bxxy dxy rxxxxxí a.s. (č. l. 1523-1676) vyplývá, že u Československé obchodní banky, a.s., IČ: 00001350, se sídlem Radlická 333/150, 15057, Praha 5 (dále jen „ČSOB“) má společnost Bxxy dxy rxxxxxí a. s. vedený od 8. 10. 2013 běžný účet č. xxx/0300 a úvěrový účet č. xxx/0300. Dne 14. 10. 2013 byla uzavřena smlouva o úvěru č. 1758/13/5626/DP mezi ČSOB a společností Bxxy dxy rxxxxxí a. s., ve které byla stanovena výše úvěrového limitu 34 023 000Kč s možností čerpání až do 22. 12. 2014 (dále jen „smlouva o úvěru“). Ke smlouvě o úvěru bylo následně uzavřeno 5 dodatků.
57. Ze zprávy bank k účtům jednotlivých společností, včetně CD (č. l. 1686-1794) vyplývá, že společnost OXXS CXXXXXY s. r. o. měla u ČSOB vedeny běžný účet č. xxx/0300, který byl zrušen dne 1. 8. 2018, běžný účet č. xxx/0300, který byl zrušen dne 1. 6. 2018 a běžný účet č. xxx/0300, který byl zrušen dne 1. 6. 2016. Společnost X. X. Axxxxxxxxy s.r.o. k datu 21. 3. 2019 má u ČSOB vedený běžný účet č. xxx/0300, který byl otevřen dne 14. 10. 2014, běžný účet č. xxx/0300, který byl otevřen dne 14. 10. 2014 a měla běžný účet č. xxx/0300, který byl zrušen dne 27. 10. 2015. Společnost WXXT EXXT AXXXXXXE s. r. o. nemá/neměla dle centrální evidence účtů vedený žádný bankovní účet.
58. Ze zprávy o finančním šetření na obžalovaného K. (č. l. 1927) vyplývá, že na obžalovaného K. není evidován žádný nemovitý majetek ani zbraně. Na obžalovaného K. je registrován automobil VAZ 2101, RZ xxx, rok výroby 1979 a automobil ŠKODA 105 SP, RZ: xxx, rok výroby 1987.
59. Ze zprávy o finančním šetření na obžalovaného H. (č. l. 1928) vyplývá, že na obžalovaného H. není evidován žádný nemovitý majetek ani zbraně. Na obžalovaného H. je registrován automobil ŠKODA 1000 MB, RZ xxx, rok výroby 1973, automobil VW Caravelle, RZ: xxx, rok výroby 1996, který byl nahlášen jako odcizený. Dále je u osmi obchodních společností veden jako jednatel.

60. Ze zprávy o finančním šetření na obžalovaného Ž. (č. l. 1929) vyplývá, že obžalovaný Ž. má zapsané vlastnické právo u nemovitostí v katastrálním území xxx na LV xxx, xxx, xxx; u nemovitosti v katastrálním území xxx na LV xxx; u nemovitosti v katastrálním území xxx na LV xxx a u nemovitosti v katastrálním území xxx na LV xxx. Obžalovaný Ž. nemá registrovanou žádnou zbraň. Na obžalovaného Ž. je registrován automobil MERCEDES-BENZ SL 500, RZ xxx, rok výroby 2016. Dále je u dvou obchodních společností registrován jako člen dozorčí rady.
61. Ze zprávy o finančním šetření na obžalovaného Z. (č. l. 1930) vyplývá, že obžalovaný Z. má zapsané vlastnické právo u nemovitosti v katastrálním území xxx na LV xxx a u nemovitosti v katastrálním území xxx na LV xxx. Obžalovaný Z. nemá registrovanou žádnou zbraň. Na obžalovaného Z. je registrován motocykl SIMSON S 51 B 2-4, RZ xxx, rok výroby 1985, motocykl JAWA 50-23 MUSTANG, RZ xxx, rok výroby 1981, motocykl SIMSON S 51 B 2-4, RZ xxx, rok výroby 1981, automobil VW GOLF EALLYE, RZ xxx, rok výroby 1990, automobil DAIMLERCHRYSLER/ADRIA MOBIL STARGO 690 DP, RZ xxx, rok výroby 2004 a automobil PORSCHE 911 CARRERA RZ xxx, rok výroby 2008. Dále je registrován jako jednatel a společník obchodní společnosti x-Sxxr s.r.o., IČ: xxx a je držitelem živnostenského listu.
62. **Po podání obžaloby:**
63. Z obžaloby Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 8 ze dne 27. 10. 2020, č.j. ZT 132/2020- 57 (č. l. 2030 – 2036) vyplývá, že u Obvodního soudu pro Prahu 8 ke sp. zn. 1 T 101/2020 byla Obvodním státním zastupitelství pro Prahu 8 podána obžaloba ze dne 27. 10. 2020, č.j. ZT 132/2020-57, na obžalovaného K. pro podezření ze spáchání zločinu úvěrového podvodu dle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku jako návodce dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a na obžalovaného H. pro podezření ze spáchání zločinu úvěrového podvodu dle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku jako pomocníka dle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, kterého se měli dopustit skutkem podrobně popsáným v textu dané obžaloby.
64. Z listin předložených obžalovaným K. - *smlouva o peněžitě zápůjčce ze dne 25. 11. 2015, dohoda o ručení společnosti IXX Sxxxxxs s.r.o. ze dne 25. 11. 2015, smlouva o zřízení zástavního práva k nemovitým věcem ze dne 25. 11. 2015, dohoda o ručení společnosti Ixxxxxxe s.r.o. ze dne 30. 11. 2015, dohoda o ručení T. M. ze dne 30. 11. 2015, smlouva o finančním leasingu s právem odkupu číslo L-166702 ze dne 29. 6. 2017, smlouva o finančním leasingu s právem odkupu číslo L-166524 ze dne 16. 5. 2017, email společnosti Mercedes-Benz Financial Services Česká republika s.r.o. ze dne 18. 2. 2020, smlouva o postoupení pohledávky ze dne 24. 2. 2016* (č. l. 2274 – 2296) vyplývá, že dne 25. 11. 2015 byla mezi D. G. nar. xxx (zapůjčitelem) a L. D. nar. xxx (vydlužitelem) uzavřena smlouva o peněžitě zápůjčce na částku ve výši 1 000 000 EUR, kterou se vydlužitel zavázal vrátit do 14. 1. 2016, za současného uzavření dohody o ručení mezi IXX Sxxxxxs s.r.o., se sídlem xxx, xxx, (ručitelem) a D. G. nar. xxx (věřitelem), kterou se ručitel zavázal ručit za včasné a řádné uspokojení veškerých dluhů dlužníka ve výši 1 000 000 EUR ze smlouvy o zápůjčce ze dne 25. 11. 2015 a smlouvy o zřízení zástavního práva k nemovitým věcem mezi D. G. nar. xxx (zástavní věřitel), L. D. nar. xxx (zástavní dlužník) a Ing. I. D., nar. xxx (zástavce), kdy zástavce zřídil ve prospěch zástavního věřitele k zajištění pohledávky ve výši 1 000 000 EUR ze smlouvy o zápůjčce ze dne 25. 11. 2015 zástavní právo k nemovitým věcem vedených v katastru nemovitostí u Katastrální úřadu pro Pardubický kraj, katastrální pracoviště xxx na LV č. xxx pro katastrální území xxx xxx.
65. Z výpisu z Centrální evidence stíhaných osob na M. K. (č. l. 2468 - 2494) vyplývá, že obžalovaný je momentálně trestně stíhán Krajským státním zastupitelstvím v Ústí nad Labem pod sp. zn. 1 KZV 78/2023 pro podezření ze spáchání trestného činu zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a Obvodním státním zastupitelstvím pro Prahu 9 pod sp. zn. 1ZT 204/2023 pro podezření ze spáchání trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku.

66. Ze sdělení Policie České republiky, NCOZ ze dne 4. 1. 2024 (č. l. 2524) vyplývá, že věc dříve vedené na útvaru NCOZ SKPV pod č.j. NCOZ-9450/TC-2021-4411100 byla usnesením policejního orgánu ze dne 25. 4. 2023, ve spojení s usnesením státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 15. 8. 2023 (1 KZN 137/2022-87) odložena a v této věci tak již nadále neprobíhá další prověřování. Žádný nátlak na obžalovaného tak nebyl zjištěn.
67. Společnost X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o. doložila dokumenty, které v rámci obchodního případu doložil M. K., zejména osvědčení o registraci vozidla xxx, tzv. velký technický průkaz k automobilu (č. l. 1409–1410) a kromě smlouvy (č. l. 1413–1414) ještě blanketní plnou moc (č. l. 1411) k přepisu automobilu. Soud na základě vlastního šetření zjistil, že podpis na plné moci je pravým podpisem V. K., což vyplývá z ověřovací doložky, která je skutečně pravá, jak zjistil soud dotazem na Úřad Městské části Praha 6 (č. l. 2606–2607).
68. Ze sdělení Policie České republiky (č. l. 2610–2615 a 2617) vyplývá, že D. G., nar. xxx je podezřelý z účasti na vyděračském únosu osoby M. R., kterého se společně s dalšími měl dopustit v období od 27. 1. 2015 - 28. 1. 2015.
69. Z listin předložených Finančním úřadem (č. l. 2672-2705) vyplývá, že Finanční úřad pro hlavní město Prahu, se sídlem Štěpánská 619/28, 111 21 Praha 1 (dále jen „FÚ Praha“) se dne 12. 2. 2024 připojil v řízení vedeném pod sp. zn. 3 T 12/2021 se svým nárokem na náhradu škody vůči obžalovanému M. K. ve výši 9 215 710 Kč na základě provedených daňových řízení.
70. Z opisu z evidence Rejstříku trestů (č. l. 2817) vyplývá, že obžalovaný dosud nebyl pravomocně v České republice odsouzen.
71. Z protokolu o hlavním líčení (č. l. 2835 – 2838) uskutečněném dne 14. 6. 2024 u Obvodního soudu pro Prahu 8, sp. zn. 1 T 101/2020 soud zjistil, že byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 odst. 5 písm. c) trestního zákoníku jako návodce podle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, za což mu byl podle § 211 odst. 5 trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců. Jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let. Zároveň mu byl uložen peněžitý trest ve výši 10 denních sazeb, kdy denní sazba činí 1 000 Kč, tedy v celkové výši 100 000 Kč. Proti vyhlášenému rozsudku se obžalovaný ihned v jednacím síni odvolal. Je nutno zmínit, že za shodné jednání byli ve společném řízení odsouzeni také I. B., D. Š. a D. H..
72. **Neprovedené důkazy**
73. Pokud obžalovaný trval na osobním výsledku osob D. a B. G., pak tomuto soud nemohl vyhovět zejména z následujících důvodů. Soud se u hlavního líčení dotazoval obžalovaného podle § 211 odst. 6 trestního řádu *per analogiam* zda bude souhlasit s přečtením protokolu o výsledku osob D. G. a B. G., ke kterému došlo dne 14. 1. 2020 (č. l. 238 - 254), kteří byli vyslechnuti v rámci realizované mezinárodní právní pomoci srbskými justičními orgány. Obžalovaný ovšem nesouhlasil. Jelikož byl výslech proveden ještě před zahájením trestního stíhání obžalovaného, ke kterému došlo ve vztahu k obžalovanému doručením usnesení o zahájení trestního stíhání až dne 30. 6. 2020 (č. l. 28 – 40), nebylo možno analogicky ve vztahu k D. G., který je v současnosti nezvěstný, použít § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu. V současnosti nelze s ohledem na neznámý pobyt této osoby její výslech realizovat. Výslech B. G. považuje soud za nadbytečný, a to nejen z důvodu obsahu jeho dřívější výpovědi ale také s přihlédnutím k tomu, že by se jednalo o výslech v rámci právní pomoci se státem mimo Evropskou unii a trestní řízení před soudem, které již tak od podání obžaloby trvá déle než dva roky (od zahájení trestního stíhání dokonce již 4 roky), by se tak opět neúměrně protáhlo.
74. Ve vztahu k dále navrhaným důkazům – výslech svědků L. H., Z. S., J. B., P. K. a V. T., tak tyto soud považuje s ohledem na již provedené dokazování, za nadbytečné.

75. U hlavního líčení konaného dne 25. 6. 2024 obhájce obžalovaného přednesl další důkazní návrhy, konkrétně požadoval bankovní výpisy společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí s.r.o., přehrání CD založeného do spisu obžalovaným M. K. dne 25. 6. 2024, překladem listin založených do spisu svědkyně F., překlad e-mailových zpráv svědkyně F., vyžádáním si výpisů z registrů obchodních společností, obžalobu D. Š. v jiné trestní věci, výsledkem svědka K. V. a dotazem na finanční úřad stran výpočtu vzniklé škody. Soud nicméně po provedeném dokazování dospěl k závěru, že dosud provedené dokazování je pro meritorní rozhodnutí dostačující a další dokazování nadbytečné. Nelze navíc nezmínit, že například z doloženého CD (s jehož obsahem se soud v rámci přestávky hlavního líčení podrobně seznámil) nosiče není patrné, jaké osoby na něm hovoří, kdy a jak bylo CD vytvořeno. Obžalovanému nic nebránilo, aby v případě, že se mu překlad svědkyně F. u hlavního líčení nezdál dostačující, aby sám doložil úřední překlad jím požadovaných listin.
76. **Soud po takto provedeném a shrnutém dokazování dospěl k následujícím závěrům.**
77. Poté, co soud provedl shora uvedené důkazy a zhodnotil je v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů jak jednotlivě, tak v jejich vzájemných souvislostech (§ 2 odst. 6 trestního řádu), dospěl k závěru, že bylo bez důvodných pochybností (§ 2 odst. 5 trestního řádu) prokázáno, že se obžalovaný dopustil jednání popsaného obžalobě, byť došlo k dílčím úpravám a precizaci skutku, což je podrobněji popsáno dále v textu.
78. K právní kvalifikaci soud uvádí, že zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo ve velkém rozsahu zkrátí daň, clo, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, pojistné na úrazové pojištění, pojistné na zdravotní pojištění, poplatek nebo jinou podobnou povinnou platbu anebo vyláká výhodu na některé z těchto povinných plateb. Podle § 138 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku se škodou velkého rozsahu rozumí škoda dosahující částky nejméně 10 000 000 Kč, a to ve znění zákona č. 333/2020 Sb., kterým došlo ke změně trestního zákoníku. Vzhledem k tomu, že se jedná o změnu ve prospěch obžalovaného, je nutno aplikovat toto znění zákona, byť k němu mělo dojít za účinnosti znění zákona jiného.
79. Pokud se tedy týká právní kvalifikace uvedeného jednání, oproti obžalobě došlo ke změnám podstatnějším, ale ve prospěch obžalovaného. Obžaloba nebere vůbec na vědomí, že došlo jednáním obžalovaného nejen ke zkrácení DPH, ale rovněž k pokusu o vylákání výhody na DPH, což je v obžalobě směřováno dohromady. Pokud subjekt povinné platby uplatňuje neoprávněně některé osvobození, odpočet nebo snížení povinné platby, a tím zkracuje daň, poplatek nebo jinou jím podobnou povinnou platbu, jde o zkrácení daně, a nikoli o vylákání daňové výhody na některé z uvedených povinných plateb. Za vylákání daňové výhody nelze totiž považovat pouhé neoprávněné snížení skutečně existující daňové povinnosti, které je zkrácením daně, ale fingované předstírání skutečnosti, z níž má vyplývat povinnost státu poskytnout neoprávněně plnění tomu, kdo zpravidla ani není plátcem příslušné povinné platby, od níž se výhoda odvíjí. Smyslem zde totiž je postihnout případy, kdy pachatel nezkracuje plnění vůči státu, ale naopak od státu daňovou výhodu v podobě peněžní výplaty uvedením nepravdivých tvrzení vyžaduje. Vylákání výhody na některé povinné platbě lze tedy obecně definovat jako předstírání okolnosti, na základě níž vzniká povinnost státu (resp. jiného příjemce povinné platby) poskytnout plnění subjektu, který podle zákona ve skutečnosti nemá nárok na takové plnění nebo jenž vůbec není plátcem či poplatníkem takové povinné platby (např. daně z přidané hodnoty), ve vztahu k níž je výhoda (poskytované plnění) poskytována (např. nadměrný odpočet).¹ Je tedy rozdíl, mezi krácením daně a vylákáním výhody na dani.
80. Po tomto rozdělení se soud musel také vypořádat s tím, zda došlo v plném rozsahu k dokonání trestného činu, jak je popsáno v obžalobě, ale tento názor soud nesdílí. K dokonání trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dojde buď tím, že příslušná povinná platba není

¹ Ščerba F. a kol. *Trestní zákoník. Komentář. 1. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 1950.

v zákonem stanoveném termínu na základě zkracujícího jednání úmyslně vůbec zaplacená či není zaplacená v předepsané (vyměřené) výši (R 28/1979-I.), nebo tím, že je na základě předstírání neexistující skutečnosti úmyslně inkasována pachatelem vylákaná platba (výhoda), přičemž se tak v obou případech (zkrácení i vylákání výhody) musí stát ve větším rozsahu anebo musí být větší rozsah způsoben součtem částek zkrácení povinné platby a vylákání výhody na povinné platbě, jde-li o jeden skutek.

81. Podání, například přiznání k dani z příjmů, obsahující nesprávné údaje, na jejichž základě by mělo dojít k vyměření nižší daně, než jaká by odpovídala skutečnému zdanitelnému příjmu, je, zamýšleli pachatel zkrátit daň ve větším rozsahu, pokusem trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 21 odst. 1, § 240 odst. 1, jestliže k vyměření nižší daně nedošlo (R 28/1979-II.). Podobně je pokusem tohoto trestného činu podle § 21 odst. 1, § 240 odst. 1, zamýšleli pachatel předstíráním okolností, na základě nichž vzniká povinnost státu (resp. jiného příjemce povinné platby) poskytnout plnění subjektu, který podle zákona ve skutečnosti nemá nárok na takové plnění nebo jenž vůbec není plátcem či poplatníkem takové povinné platby (např. daně z přidané hodnoty), ve vztahu k níž je výhoda (poskytované plnění) poskytována [např. nadměrný odpočet z této daně na výstupu podle § 4 odst. 1 písm. m) a § 72 a násl.], jestliže k platbě ze strany státu nedojde.² Podání daňového přiznání s neoprávněně uplatněným nárokem na vyplacení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty je třeba považovat za jednání, které bezprostředně směřovalo k vylákání výhody na dani z přidané hodnoty (rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 20. 5. 2015, sp. zn. 5 Tdo 536/2015).
82. Vzhledem k tomu, že zkrácení daně nebo jiné povinné platby i vylákání výhody na nich jsou nyní součástí jediné skutkové podstaty podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, lze jejich výše počítat z hlediska naplnění požadovaného většího rozsahu.³ Uvedené se v kontextu § 240 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku vztahuje také na dosažení rozsahu velkého.
83. Jelikož se obžalovaný částečně vytýkaného jednání dopustil s již pravomocně odsouzeným D. H., dopustil se částečně jednání ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.
84. Shrnuto, v plném rozsahu tak nedošlo k dokonání trestného činu. Obžalovaný zkrátil DPH v celkové výši 9 457 185 Kč a pokusil se vylákat výhodu na DPH v celkové výši 2 384 610 Kč a tím se pokusil způsobit škodu v celkové výši 11 841 795 Kč a tímto jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, a toto jednání spáchal ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, dílem samostatně, dílem ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.
85. **Skutkové závěry projednávané věci.**
86. Obecně k vytýkanému jednání soud uvádí, že neuvěřil obhajobě obžalovaného, který tvrdí, že pokud dodával účetní společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxi a.s. D. F. nějaké faktury, tak takto činil pouze z důvodu nátlaku ze strany D. G., když tento závěr žádný důkaz nepotvrzuje a ani žádné jiné okolnosti tomu nenasvědčují. Obžalovaný sice poukázal na to, že nátlak na jeho osobu ze strany D. G. je řešen u Policie České republiky, nicméně ze sdělení Policie České republiky, NCOZ ze dne 4. 1. 2024 (č. l. 2524), které si soud za účelem posouzení věrohodnosti obhajoby obžalovaného vyžádal, vyplývá, že věc dříve vedené na útvaru NCOZ SKPV pod č.j. NCOZ-9450/TČ-2021-4411100 byla usnesením policejního orgánu ze dne 25. 4. 2023, ve spojení s usnesením státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 15. 8. 2023 (1 KZN 137/2022-87) odložena a v této věci tak již nadále neprobíhá další prověřování. Žádný nátlak na obžalovaného tak nebyl zjištěn. Právě naopak z provedených výsledků vyplývá, že se obžalovaný vždy prezentoval jako spolupracovník a zplnomocněná osoba D. G., který jej zastupuje v České republice a nic

² Ščerba F. a kol. *Trestní zákoník. Komentář. 1. vydání.* Praha: C. H. Beck, 2020, s. 1951 - 1952.

³ Ščerba F. a kol. *Trestní zákoník. Komentář. 1. vydání.* Praha: C. H. Beck, 2020, s. 1951.

nenasvědčovalo tomu, že by byl pod nějakým tlakem. Tuto skutečnost hlavně potvrdila účetní společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. D. F.. Je sice pravdou, že ze zprávy Policie České republiky (č. l. 2610 - 2615 a 2617) vyplývá, že D. G. je v Německu podezřelý z účasti na vyděračském únosu osoby M. R., kterého se společně s dalšími měl dopustit v období od 27. 1. 2015 - 28. 1. 2015 a v současnosti je hledaný a je na něj vydán evropský zatýkací rozkaz, nicméně tato skutečnost nedokazuje žádné protiprávní jednání ve vztahu k obžalovanému. Stejně tak totiž mohl obžalovaný využít povědomost o tom, že je D. G. podezřelý z uvedeného jednání, ve svůj prospěch a pro svou obhajobu, jelikož jak už je výše uvedeno, z šetření Policie České republiky nic tvrzení obžalovaného nenasvědčuje a nutno říct, že se jedná o velice závažné obvinění, kterému je obvykle v rámci prověřování věnována odpovídající pozornost, navíc, pokud bylo prověřování vedeno u Národní centrály proti organizovanému zločinu.

87. Ve vztahu ke vše vytykáným skutkům platí, že obžalovaný jednal jménem společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s., nikoliv ovšem jako jednatel. V průběhu trestního řízení nebyla zajištěna žádná písemná plná moc, na jejímž základě by obžalovaný jednal, ale obecně se v rámci jednání prezentoval tak, že je oprávněn za společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. jednat v rámci činěných právních jednání. To potvrdili například D. F., M. K., D. K., M. F., ale i další slyšení svědci. Sam obžalovaný nepopřel, že by za společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. jednal právě on. Soud s ohledem na provedené dokazování nemá žádné pochybnosti o tom, že obžalovaný z pověření D. G. za společnost Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. v České republice jednal.
88. I přes to, že byl obžalovaný ze strany účetní D. F. opakovaně upozorňován na nesprávnost vystavených faktur (bod A výrokové části rozsudku) či povinnost dodat velké technické průkazy za účelem registrace a platby silniční daně (bod B výrokové části rozsudku), všechna tato upozornění obžalovaný ignoroval. Nemůže obstát ani argument, že to byla právě účetní D. F., která byla odpovědná za uplatňování předkládaných faktur. D. F. nebyla určité osobou, která by měla posuzovat, které faktury do účetnictví zahrne a které nikoliv, ta postupovala čistě na základě pokynů obžalovaného a pokud jí opakovaně i přes mnohé urgencye neodpovídal, tak některé věci byla nucena řešit s D. G.. Ovšem tím, kdy rozhodoval o tom, co bude a nebude v účetnictví, byl obžalovaný.
89. Obhajoba obžalovaného se stala pro soud ještě více nevěrohodnou, když nad rámec výše uvedeného u posledního hlavního líčení konaného dne 25. 6. 2024 jednak obsahem předložených důkazů, ale rovněž v rámci svého vyjadřování podle § 214 trestního řádu k provedeným důkazům (jelikož ve věci obžalovaný nevypovídal), opustil podle soudu svou výše uvedenou obhajobu, ale začal tvrdit, že je vše „práce“ D. Š.. Ale ani této verzi soud neuvěřil, jelikož o ní nesvědčí žádný relevantní důkaz. Navíc je nutno uvést, že taková náhlá změna či úprava obhajoby nesvědčí o její pravdivosti. Svědek R. navíc potvrdil, a to jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, že to byl právě obžalovaný, který hovořil o tom, že „ukradnou“ DPH. Když se pak svědek R. dozvěděl o tom, že skutečně došlo k vystavení fiktivních faktur, tak to přesně odpovídalo do časového vymezení, jak o tom obžalovaný hovořil.
90. **Ve vztahu k bodu A)**
91. Obžalovaný doznává, že nejen v tomto případě nosil vystavené faktury účetní společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. D. F., nicméně úmysl krátiť daňovou povinnost popřel. Svědek D. J., jednatel společnosti WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o. v rozhodné době (4. 5. 2016 – 24. 4. 2017), kdy byly vystaveny předmětné faktury, popřel, že by vystavoval uvedené faktury, a že by je někomu předával. Uvedl, že pro společnost nic nevykonával, pouze dostal odměnu za to, aby byl ve společnosti jednatel, ale faktickou činnost jednatele nevykonával. V průběhu dokazování nebylo prokázáno, že by tuto společnost WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o. „rovněž ovládal“ obžalovaný, jak je uvedeno v obžalobě, a z tohoto důvodu byla tato část skutkové věty vypuštěna. Byť obžalovaný uvádí, že osobou, která společnost WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o. ovládala, byl D. Š., který mu rovněž předával tyto faktury, tak svědek D. Š. takové jednání, tedy že by ovládal

společnost WXXT EXXT AXXXXXXE s.r.o., případně, že by předával obžalovanému nějaké faktury, popřel a považuje to za nesmysl. To platí rovněž ve vztahu k ostatním bodům uvedeným v obžalobě. Ani žádný jiný svědek tvrzení obžalovaného o tom, že by mu měl D. Š. předávat vystavené faktury, nepotvrzuje. Z provedeného dokazování je evidentní, a potvrzuje to i sám obžalovaný, že vystavené faktury, tak jak jsou pospány v obžalobě, jsou fiktivní, tedy vystavené byly, ačkoliv plnění, respektive materiál, který je v nich uveden, dodán určitě nebyl. Takto se vyjadřovali i slyšení svědci, například M. K. či J. K., kteří uvedli, že v době, kdy do projektu obžalovaný K. vstoupil, byl projekt již před kolaudací a žádné tak zásadní stavební práce, které by odpovídaly vyfakturovanému zboží, se zde již nevykonávaly. A to i za situace, že měl projekt jisté vady, které bylo nutno odstranit případně dokončit. Rovněž nebylo prokázáno, že by byl materiál dodán na nějakou jinou stavbu D. G., která měla probíhat v Srbsku a za tímto účelem měl být materiál uskladněn ve skladu v Čechách, jak bylo tvrzeno dopisem, který měl obžalovaný podepsat pro účely kontroly vedené finančním úřadem. Z provedeného dokazování tak vyplývá, že, faktury označené ve skutkové větě rozsudku byly vystaveny, obžalovaným předloženy do účetnictví, ačkoliv věděl, že uvedené plnění poskytnuto nebylo. Následně došlo k jejich uplatnění v přiznání k DPH (č. l. 5 – 6), kde na řádku 40 došlo k uvedení, že společnost Bxy dxy rxxxxxí a.s. požaduje nárok na odpočet daně ve výši 6 579 673 Kč, z toho částku 6 326 130 Kč z vypočtené daně z fiktivních faktur. Jak ovšem vyplývá z platebního výměru na DPH ze dne 15. 9. 2017 (č. l. 10 – 13) jako oprávněný nárok na odpočet daně byla uznána pouze částka ve výši 253 543 Kč.

92. Ve vztahu k bodu B) I.

93. Z provedeného dokazování vyplynulo, že D. H. byl v rozhodné době, kdy došlo k vystavení inkriminovaných faktur (č. l. 1177 - 1180), jednatelem společnosti OXXS CXXXXXY s.r.o. Mnohými zprávami od distributorů automobilů a rovněž Ministerstvem dopravy a Magistrátem hlavního města Prahy bylo potvrzeno, že osobní automobily tovární značky Land Rover Range Rover, číslo karoserie XXX, Land Rover Range Rover, číslo karoserie XXX a Land Rover Range Rover číslo karoserie XXX neexistují, respektive určitě nemohly být předmětem převodu mezi zmiňovanými společnostmi. Pouze jeden z uvedených automobilů, respektive VIN kódů (xxx), existuje, nicméně jedná se o automobil, které bylo servisováno v Japonsku. Společností Bxy dxy rxxxxxí a.s. společnosti OXXS CXXXXXY s.r.o. nebyla žádná z uvedených faktur uhrazena. Ačkoliv účetní D. F. obžalovaného urgovala o dodání dokladů k automobilům, tak ten ji žádné doklady nedodal. Bylo prokázáno, že se jednalo o zcela fiktivní plnění, které neproběhlo a ani proběhnout nemohlo. Skutečnost, že byly faktury na neexistující automobily vystaveny, je patrná právě z těchto zajištěných faktur (č. l. 1177, 1179 a 1180)

94. Ve vztahu k bodu B) II.

95. Soud je toho názoru, že na základě provedeného dokazování nebylo prokázáno, že by se dříve obžalovaní G. Ž. a R. Z. dopustili jednání, které je jim kladeno za vinu v bodě B II. obžaloby. Nebylo prokázáno na základě žádného provedeného důkazu, že by si jednak obžalovaní byli vědomi toho, že automobil jakožto předmět kupní smlouvy byl fiktivní a rovněž nebylo ani prokázáno, že by obžalovaní s M. K. po předchozí vzájemné dohodě neoprávněně nárokovali odpočet DPH. Opačného názoru je ovšem soud ve vztahu k obžalovanému.

96. Na základě provedeného dokazování bylo zjištěno že obžalovaný, jakožto pro společnost X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o. a G. Ž. významný klient, jenž pro svou jinou společnost Fxxs Txxxe nakupoval desítky automobilů za rok, přišel za G. Ž., jakožto jednatelem společnosti X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o. s nabídkou, zda by bylo možné od společnosti KXX IXXXXXXXXXXXXL a.s. odkoupit automobil Land Rover Range Rover Vogue, registrační značky xxx, VIN: XXX, který by byl následně zakoupen společností Bxy dxy rxxxxxí a.s. G. Ž. popsal, že s ohledem na nadstandartní vzájemné obchodní vztahy a běžnou obchodní praxi v této oblasti to nepovažoval za nic výjimečného a excesivního, co by nějak zásadně vybočovalo, a s tímto obchodem tak souhlasil. Obžalovaný mu k tomuto případu rovněž doložil relevantní a výše podrobně uvedené podklady,

jako byla kupní smlouva, plná moc k přepisu automobilu s ověřeným podpisem statutárního orgánu prodávající společnosti a rovněž kopie tzv. velkého technického průkazu, na základě nichž mohl G. Ž. považovat tento obchodní případ za relevantní, výhodný a ničím nevybočující z jeho 23 leté praxe v tomto oboru. Naopak obžalovaný musel nepochybně vědět, že podklady, které k obchodu předkládá, jsou nepravdivé. Jinak si totiž nelze vysvětlit, proč by pro společnost, kterou měl spravovat, koupil automobil, který fakticky neexistuje a tuto společnost by tak zavázal k povinnosti zaplatit milionovou kupní cenu. Z provedeného dokazování vyplynulo, že je běžné, byť se to na první pohled může jevit nelogické, že některé subjekty nakupují zprostředkovaně přes autorizované servisy, a to z důvodu, že to tak někdy požadují leasingové společnosti. U leasingové společnosti, kterou G. Ž. blíže nespecifikoval, ověřil, že společnost KXX IXXXXXXXXXXXXL a.s. je solventní a v nedávné době jim bylo financováno několik automobilů. S obžalovaným tak byl tento obchod odsouhlasen. Poté, co byly předloženy patřičné podklady, dal G. Ž. pokyn svému podřízenému R. Z., aby vše administrativně zpracoval. To, že automobil neviděl, nepovažoval G. Ž. za nic nestandardního. To potvrdil R. Z., který na základě dodaných dokumentů nechal připravit fakturu. K částce, za kterou automobil odkoupili (3 280 000 Kč), byla připočtena tříprocentní marže a následně byla vystavena faktura společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s. (3 380 000 Kč). Obžalovaný v rámci svého výsledku potvrdil, že nebyl nikdy přítomen žádné domluvě s R. Z. a G. Ž. na postupu ohledně úmyslného jednání ve snaze zkrátit daňovou povinnost u DPH společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s.

97. Tyto skutečnosti byly potvrzeny i z provedeného dokazování listinnými důkazy, když dne 25. 5. 2017 byla mezi společnostmi KXX IXXXXXXXXXXXXL a.s. jako prodávající a společností X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o. jako kupující, uzavřena kupní smlouva, a na základě této smlouvy došlo k převodu vlastnického práva k automobilu, a to za cenu 3 280 000 Kč včetně DPH. Kupující společnost se zavázala zaplatit převodem na bankovní účet číslo xxx/0600 (č. l. 62 – 65). Na základě této smlouvy byla společnost KXX IXXXXXXXXXXXXL a.s. vystavena dne 25. 5. 2017 faktura číslo 17011005, a to společnosti X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o., na částku 3 280 000 Kč (č. l. 67). Společnost X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o. uhradila částku ve výši 3 280 000 Kč na účet číslo xxx/0600, tedy na účet společnosti KXX IXXXXXXXXXXXXL a.s. dne 30. 5. 2017, což vyplývá jednak z výpisu z účtu společnosti X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o. (č. l. 68), ale rovněž také z výpisu z účtu společnosti KXX IXXXXXXXXXXXXL a.s. (č. l. 2590), kde byla částka připsána dne 31. 5. 2017. Je tedy zcela evidentní, že společnost KXX IXXXXXXXXXXXXL a.s., prodala společnosti X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o. osobní automobil, a společnost X. X. Axxxxxxxxxy s.r.o. kupní cenu uhradila. To, že měl být uvedený automobil obžalovaným přebrán, potvrzuje předávací protokol ze dne 30. 5. 2017 (č. l. 69). To je ovšem nereálné, jelikož automobil neexistoval.
98. Bylo tak prokázáno, že skutečně došlo k prodeji automobilu, který ovšem nikdy neexistoval, jelikož dodaná kopie tzv. velkého technického průkazu byla jednoznačně padělkem, když registrační značka zde uvedená byla přidělena jinému osobnímu automobilu a stejně tak VIN se neshoduje s žádným existujícím VIN, což bylo prokázáno mnoha zprávami od distributorů automobilů a rovněž Ministerstvem dopravy a Magistrátem hlavního města Prahy. Stejně tak bylo dostatečným způsobem prokázáno, že faktura číslo 15017136 ze dne 29. 6. 2017 na částku 3 380 000 Kč byla zahrnuta do daňového přiznání k DPH a kontrolního hlášení společnosti Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s., za zdaňovací období červen 2017, podaného dne 24. 7. 2017 u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1.
99. Soud již v rámci svého jiného již pravomocného rozsudku vyslovil závěr, že nebylo prokázáno, že by si byli G. Ž. a R. Z. vědomi, že osobní automobil Land Rover Range Rover Vogue, registrační značka xxx, VIN: XXX neexistuje a je fiktivní, jak je tvrzeno v obžalobě. Z provedeného dokazování vyplynulo, že G. Ž. měly být M. K. předloženy všechny relevantní dokumenty, jako je kupní smlouva (č. l. 62 – 65), plná moc s ověřeným podpisem (č. l. 1411) a kopie technického průkazu (č. l. 1409 – 1410) a ten je následně s pokynem předal R. Z.. K tomu si ještě zajistili výpis z CEBIA (č. l. 70 – 75).

100. Provedené dokazování již dříve vedlo soud k úvahám, zda rovněž G. Ž. a R. Z. nemohli být někým podvedeni. Nabízí se totiž otázka, zda například statutární orgán společnosti KXX IXXXXXXXXXXXXL a.s., kterým byl v inkriminované době pan V. K., nemohl vědět, že prodává automobil, který neexistuje. Soud zjistil, že minimálně podpis na blanketní plné moci (č. l. 1411) k přepisu vozidla Land Rover Range Rover Vogue, registrační značka xxx, VIN: XXX, je skutečně podpisem V. K., což vyplývá z ověřovací doložky, která je skutečně pravá, jak zjistil soud dotazem na Úřad Městské části Praha 6 (č. l. 2606 – 2607) a podepsal ta plnou moc k přepisu neexistujícího automobilu. V rámci úvah soudu ohledně doplnění dokazování se tak nabízel výsledek svědka V. K., který by mohl osvětlit, jak to bylo s případnou fiktivností inkriminovaného vozidla, nicméně bylo zjištěno, že již dne 27. 7. 2021 zemřel (č. l. 2599 - 2600). Za zmínku také stojí, že to byl právě V. K., který měl podle výpisu z bankovního účtu xxx/0600 dne 31. 5. 2017 postupně celou poukázanou částku ve výši 3 280 000 Kč v hotovosti vybrat (č. l. 2590). A to částku, která byla poukázána bez reálného protiplnění, jelikož neexistující osobní automobil nemohl prodat. Je tak otázkou, zda uvedené jednání nemohlo naplňovat i znaky skutkové podstaty trestného činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku, nicméně soud je povinen se řídit zásadou obžalovací a projednat skutek uvedený v obžalobě, případně zda se ho mohly dopustit obžalované osoby.
101. Z provedeného dokazování ovšem plyne zcela jednoznačný závěr o vině obžalovaného. Ten, jak je již výše uvedeno, musel vědět o tom, že podklady, které předkládá G. Ž., jsou na neexistující automobil. Tím mohlo dojít jednak k naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku, to ovšem není podstatou a předmětem podané obžaloby. Podstatné pro toto trestní řízení ovšem je, že fakturu za neexistující a ani navíc nezaplacené vozidlo předložil účetní společnosti Bxy dxy rxxxxxxi a.s. s plným vědomím toho, že bude zahrnuto do daňového přiznání k DPH a kontrolního hlášení a tím vznikne společnosti Bxy dxy rxxxxxxi a.s. nárok na odečet DPH, což bylo ovšem v rozporu s realitou.
102. Z přiznání k DPH za zdaňovací období – červen 2017, které bylo podáno dne 24. 7. 2017 (č. l. 14 – 15) vyplývá, že na řádce č. 40 – nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění od plátců – základní, byl uplatněn základ daně ve výši 10 809 091 Kč a nárok na odpočet byl vypočten na částku 2 269 909 Kč. V části výpočet daně – daň na výstupu (řádek číslo 62), je uvedena částka 2 550 535 Kč, uplatňovaný odpočet (řádek číslo 63) je 2 269 909 Kč, což vede k výsledné vlastní dani (řádek číslo 65) ve výši 280 626 Kč.
103. V částce 2 269 909 Kč, která byla v přiznání k DPH (č. l. 14 – 15) na řádce 40 uvedena, došlo ke zkrácení daně, když společnost Bxy dxy rxxxxxxi a.s. z neznámého důvodu neuplatňovala celou částku údajně uhrazeného DPH ve výši 2 270 358 Kč. V tomto tak bylo ve prospěch obžalovaného upravena skutková věta obžaloby, kdy pouze tuto částka lze obžalovanému klást k tíži.
104. **Ve vztahu k bodu C)**
105. K jednání popsanému v obžalobě v tomto bodě nebyly v průběhu trestního řízení zajištěny inkriminované faktury. Není tak znám předmět plnění uvedený ve fakturách. Bylo možné pouze vycházet z kontrolního hlášení společnosti Bxy dxy rxxxxxxi a.s. (č. l. 430 – 434) a z kontrolního hlášení společnosti xxx/xxx IXXXXXXXXXXXXL, spol. s.r.o. (č. l. 692). Podle názoru soudu tak nelze vzít za prokázané, že na základě vystavených faktur došlo k prodeji luxusních osobních motorových vozidel, jak je tvrzeno v obžalobě, jelikož to nevyplývá ani z žádného jiného důkazu. V tomto smyslu došlo také k úpravě skutkové věty v rozsudečném výroku oproti popisu skutku uvedenému v obžalobě. To ovšem neznamená, že by uvedené protiprávní jednání nebylo prokázáno, právě naopak. Z kontrolních hlášení společnosti Bxy dxy rxxxxxxi a.s. a rovněž společnosti xxx/xxx IXXXXXXXXXXXXL, spol. s.r.o. je evidentní, že faktury byly v rámci daňových povinností uplatněny. Z dalších provedených důkazů ovšem vyplynulo, že žádná ekonomická činnost mezi těmito společnostmi nikdy neprobíhala, společnost xxx/xxx IXXXXXXXXXXXXL, spol. s.r.o. nikdy od společnosti Bxy dxy rxxxxxxi a.s. nedostala za fiktivní plnění, které mělo být na základě těchto faktur dodáno, vyfakturovanou částku uhrazenou. I přes tuto vzájemnou

ekonomickou neaktivitu a nereálnost provedeného zdanitelného plnění, byly faktury ze strany obžalovaného účetní D. F. předloženy k zaúčtování. Protiprávní jednání tak bylo jednoznačně prokázáno a není pochyb o tom, že se ho dopustil obžalovaný, jelikož to byl právě on, kdo fakturami disponoval a do účetnictví zcela vědomě dokládal. Z přiznání k DPH za zdaňovací období – červenec 2017, které bylo podáno dne 25. 8. 2017 (č. l. 20 – 21) vyplývá, že na řádku č. 40 – nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění od plátců – základní, byl uplatněn základ daně ve výši 15 450 994 Kč a nárok na odpočet byl vypočten na částku 3 245 756 Kč. V části výpočet daně – daň na výstupu (řádek číslo 62), je uvedena částka 2 607 729 Kč, uplatňovaný odpočet (řádek číslo 63) je 3 245 756 Kč, což vede k výslednému nadměrnému odpočtu (řádek číslo 65) ve výši 638 027 Kč. V tomto smyslu muselo dojít k opravě skutkové věty uvedené v obžalobě, kdy tam je nesprávně uvedeno, že *neoprávněně vylákali nadměrný odpočet DPH ve výši 3 245 756 Kč*, což jak vyplývá z výše uvedené není pravdou, když tato částka představuje celkově uplatňovaný nárok na odpočet daně a samotný nadměrný odpočet byl vypočten na částku 638 027 Kč.

106. Při **úvaze o stanovení druhu trestu a jeho výměry** soud vycházel zejména z § 39 trestního zákoníku. Podle uvedeného ustanovení soud přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu; přihlédne též k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Přihlédne také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud musí přihlédnout k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 41 a § 42 trestního zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédne ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení.
107. Soud při ukládání trestu velice důkladně vážil všechny okolnosti případu a dospěl k následujícím závěrům.
108. Obžalovaný byl podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku ohrožen trestem odnětí svobody ve výměře 5 až 10 let. Obžalovanému svědčí jediná polehčující okolnost, a to, že vedl před spácháním trestného činu řádný život (§ 41 písm. p) trestního zákoníku). Žádnou jinou polehčující ani přitěžující okolnost soud u obžalovaného neshledal. Soud je názoru, že neexistuje okolnost pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody podle § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. Tento institut je institutem výjimečným a lze k němu přistoupit jen za splnění specifických podmínek, které podle názoru soudu nebyly v tomto případě naplněny. Soud musel při ukládání trestu také přihlédnout k tomu, že se jednání obžalovaný dopustil ve vývojovém stádiu pokusu. Při ukládání délky trestu odnětí svobody bylo nutno přihlédnout k době, která již uplynula od spáchání protiprávního jednání, respektive od zahájení trestního stíhání a následného podání obžaloby, kdy na této době obžalovaný nenese žádnou odpovědnost. S přihlédnutím ke všem výše uvedeným okolnostem má soud za to, že bylo možno ukládat **trest odnětí svobody** na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, a to ve výměře **5 let**.
109. Jelikož soud ukládal trest nepodmíněný, bylo rozhodnuto o zařazení obžalovaného pro výkon tohoto trestu do **věznice s ostrahou**, když trestní zákoník v daném případě nepřipouští jinou možnost.

110. Kromě výše uvedeného trestu odnětí svobody je na obžalovaného nutno působit i trestem **zákazu činnosti** spočívajícím v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo prokuristy v obchodních korporacích, včetně zákazu jejich zastupování na základě plné moci, mandátní smlouvy, komisionářské smlouvy, smlouvy o obchodním zastoupení či jiné smlouvy umožňující jednat jménem nebo na účet obchodní korporace, v trvání 5 (pěti) let. Jelikož obžalovaný ani v nyní projednávaném případě nejednal za společnost jako její statutární orgán, považuje soud za nezbytné vymezit tento trest zákazu činnosti takto široce. Tento druh trest by obžalovanému uložen z důvodu, že se vytýkaného protiprávního jednání dopustil v souvislosti s jednáním za společnost v širším slova smyslu, tedy nikoliv jako statutární zástupce.

111. Uložení takového trestu je tedy v návaznosti na výše uvedené zcela logickým, naprosto adekvátním a s přihlédnutím ke všem zvažovaným okolnostem i zcela proporcionálním trestem, který naplňuje předpoklady individuální i generální prevence.

112. Adhezní nárok

113. Poškozená Česká republika zastoupena Finančním úřadem pro hlavní město Prahu uplatnila adhezní nárok vůči obžalovanému v celkové výši 9 215 710 Kč (č. l. 2672). Svůj nárok poškozená v tomto přípisu odůvodnila následovně. Daňový subjekt Bxxy dxyy rxxxxxxi a.s. (dále také „daňový subjekt“) za období 4. čtvrtletí 2016 a období červen 2017 až červenec 2017 podával daňová přiznání k dani z přidané hodnoty. Správce daně za toto období zahájil postupy k odstranění pochybností, na jehož základě daň vyměřil ve výši, která byla odlišná od daně tvrzené daňovým subjektem a vlastní daň zvýšil. Za období červen 2017 a červenec 2017 se daňový subjekt proti platebním výměrům neodvolal a ty tak nabyly právní moci. Proti platebnímu výměru za období 4. čtvrtletí 2016 se daňový subjekt odvolal. Odvolací finanční ředitelství ale toto odvolání zamítlo a platební výměr potvrdilo svým rozhodnutím, které nabylo právní moci. Poškozené vznikla škoda v celkové výši 9 215 710 Kč, která nebyla dosud uhrazena ani vymožena. Platební výměry poškozená připojila k přípisu. Svůj nárok poškozená opírá o judikát Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 15 Tdo 902/2013 ze dne 8. ledna 2014. Uvedené usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu uvádí, že uplatnění nároku na náhradu škody může přicházet v úvahu tam, kde z provedeného dokazování vyplývá, že obvinění jako osoby jednající za právnickou osobu nebo tuto osobu ovládající, zkrátili daň nebo jinou daň této právnické osoby, vůči které sice finanční úřad vydal platební výměr, jímž právnické osobě doměřil zkrácenou daň, ale je zřejmé, že tyto platební výměry jsou nevykonatelné, protože právnická osoba nemá žádný majetek, na který by bylo možno vést exekuci. Jde-li o akciovou společnost nebo společnost s ručením omezeným, a jsou-li obvinění členy jejího statutárního orgánu či vlivnými osobami, je třeba řešit otázku, zda jim v takovém případě nevzniká ručitelský závazek, na základě kterého by mohli být v adhezním řízení zavázáni k náhradě způsobené škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle § 240 trestního zákoníku případně § 241 trestního zákoníku. Poškozená je přesvědčena, že výše citovaný judikát Nejvyššího soudu České republiky, sp. zn. 15 Tdo 902/2013 je využitelný i na projednávaný případ. Obžalovaný jako osoba jednající za právnickou osobu Bxxy dxyy rxxxxxxi a.s. zkrátil za dotčená období daň z přidané hodnoty a finanční úřad platebními výměry stanovil daňovému subjektu (Bxxy dxyy rxxxxxxi a.s.) dotčenou daň z přidané hodnoty; současně je zřejmé, že tyto platební výměry jsou nevykonatelné, protože právnická osoba (v daném případě Bxxy dxyy rxxxxxxi a.s.) nemá žádný majetek, na který by bylo možno vést exekuci. Poškozená konstatuje, že obchodní korporace Bxxy dxyy rxxxxxxi a.s. je právnickou osobou, která nedisponuje zabavitelným majetkem, jehož případné zabavení v rámci daňové exekuce a následné zpeněžení by vedlo k úhradě vzniklé škody poškozené. Správce daně již vyčerpal všechny dostupné možnosti vymáhání, a není tedy možné vybrat a vymáhat předmětný daňový nedoplatek z důvodu nedobytnosti po dotčené obchodní korporaci. Proto bylo přistoupeno k uplatnění tohoto nároku na náhradu škody. Exekuční příkazy a jiné písemnosti poškozená přiložila jako přílohu přípisu. Existenci ručitelského závazku obžalovaného poškozená dovozuje z předpisů soukromého práva - konkrétně z § 159 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“),

ve znění pozdějších předpisů (osoba jednající za právnickou osobu ručí poškozené za škodu, kterou jí způsobila porušením povinnosti při výkonu své funkce), resp. z § 71 odst. 3 zákona č. 90/2012 Sb., zákon o obchodních korporacích, ve znění pozdějších předpisů (vlivná osoba ručí věřitelům ovlivněné osoby za splnění těch dluhů, které jim ovlivněná osoba nemůže v důsledku ovlivnění zcela nebo zčásti splnit). Z ustanovení § 2910 občanského zákoníku pak vyplývá, že škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Povinnost k náhradě škody vznikne i škůdci, který zasáhne do jiného práva poškozeného zaviněním porušením zákonné povinnosti stanovené na ochranu takového práva. Citované usnesení Nejvyššího soudu České republiky, sp. zn. 15 Tdo 902/2013 stanovilo podmínky, za kterých by mělo být návrhu poškozené na náhradu škody vyhověno. Jednak v rámci trestního řízení došlo ke vzniku škody spočívající ve stanovené daňové povinnosti daňového subjektu a tato škoda nebyla poškozené plně uhrazena, když nelze předpokládat její úhradu z jeho strany, dále škoda vznikla v důsledku spáchání trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby a dále že došlo k určení pachatele trestného činu a došlo ke vzniku ručitélského závazku obviněné osoby podle příslušných soukromoprávních předpisů. Všechny uvedené podmínky jsou v projednávaném případě naplněny. Realizace Nejvyšším soudem nastolených standardů nachází odraz v ustálené judikatuře trestních soudů (např. usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 3 Tdo 48/2012 ze dne 22. 6. 2021, sp. zn. 3 To 90/2020 ze dne 2. 7. 2021, sp. zn. 2 To 78/2021 ze dne 25. 11. 2021; rozsudek Krajského soudu v Plzni sp. zn. 9 To 230/2018-363 ze dne 14. 8. 2018; rozsudek Okresního soudu v Benešově sp. zn. 1 T 237/2022 ze dne 13. 2. 2023; trestní příkaz Okresního soudu Plzeň-město sp. zn. 2 T 42/2022-496 ze dne 29.4.2022). Uvedené usnesení Nejvyššího soudu České republiky svojí právní silou a přesvědčivostí nastavilo určitý směr, kterým by se měly orgány činné v trestním řízení ubírat při rozhodování o uplatňovaném nároku na náhradu škody zejména v těch případech, kdy škoda ulpí na právnické osobě, která je zcela bez majetku a tato byla způsobena jinými, zejména fyzickými osobami za tuto právnickou osobu jednající či tuto právnickou osobu ovládající. Uvedený judikát vychází z předpokladu, že zákonodárce vědom si toho, že výpadky v odvodech v daních mohou vážně ohrožit chod státu a narušit sociální stabilitu, poskytuje ochranu před takovými výpadky, a to specificky před těmi z nich, které jsou důsledkem úmyslného vyhýbání se odvodům daných plateb ve prospěch státu, regionů a obcí, a to v trestněprávní rovině. Poškozená si je vědoma toho, že trestní řízení sleduje jiný účel, než je účel správy daní, kterým je správné zjištění a stanovení daní a zabezpečení jejich úhrady. Pokud je však objektem trestného činu krácení nebo neodvedení daně ochrana veřejných rozpočtů, pak by mělo trestní řízení vést i k odstranění škodlivého následku, nikoliv jen ke generální prevenci, tj. k uložení trestu. V rámci tohoto principu by měly orgány činné v trestním řízení přistupovat co nejobezřetněji k uplatněným nárokům poškozeného na náhradu škody, jakož i k návrhům na jejich zajištění.

114. Poškozená nárok vyčíslila podrobně tak, jak je uvedeno v následující tabulce:

Daňový subjekt	Zdaňovací období DPH	Daňová povinnost dle daňového přiznání v Kč	Doměřená /vyměřená daňová povinnost na základě řízení v Kč	Konečná daňová povinnost v Kč	Uhrazená a vyměřená daňová povinnost v Kč	Neuhrazeno v Kč	Škoda dle obžaloby	Uplatňovaná škoda
Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s.	2016/4Q	-1 746 583	4 579 547	4 579 547	241 475	4 338 072	6 326 130	4 338 072
Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s.	2017/06	280 626	2 550 535	2 550 535	280 626	2 269 909	2 270 358	2 269 909
Bxxy dxyy rxxxxxxí a.s.	2017/07	-638 027	2 607 729	2 607 729	0	2 607 729	3 245 756	2 607 729
Celkem		-2 103 984	9 737 811	9 737 811	522 101	9 215 710	11 842 244	9 215 710

115. Ve vztahu k uplatněnému nároku na náhradu škody soud obecně uvádí, že v adhezním řízení, které je v zásadě občanskoprávním řízením vedeným v rámci trestního řízení, může být uplatňován a přiznán jen takový nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem,

resp. na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, který lze obecně uplatňovat i v občanskoprávním řízení, tj. projednat ho a rozhodnout o něm ve smyslu § 7 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, resp. v řízení před jiným příslušným orgánem, přičemž však daň není nárokem, který by vyplýval ze soukromoprávních vztahů a který by bylo možno vymáhat občanskoprávní žalobou v občanském soudním řízení.

116. Nárok na zaplacení daně je nárokem *de iure* veřejnoprávním a vzniká ze zákona již tím, že určitý příjem podléhá podle daňových předpisů zdanění, a nevzniká tedy z jednání, které má znaky trestného činu. Nárok státu na zaplacení daně tak není nárokem na náhradu škody, který by mohl příslušný finanční orgán uplatňovat podle § 43 odst. 3 trestního řádu v trestním řízení proti subjektu povinnému k zaplacení daně, ale nárokem vyplývajícím přímo ze zákona. Zkrácená nebo neodvedená daň se pak nevymáhá žalobou v občanskoprávním řízení, ale postupuje se podle speciálního zákona, kterým je zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, kdy na nedoplatek daně vydá finanční úřad (dodatečný) platební výměr (§ 147 odst. 1 daňového řádu), který je sám o sobě podkladem pro doplacení a vymáhání zkrácené (neodvedené) platby a zároveň exekucním titulem pro případný nucený výkon rozhodnutí. Jednodušeji řečeno, není na místě domáhat se vydání výroku podle § 228 odst. 1 trestního řádu, tj. stanovení povinnosti zaplatit škodu v podobě neodvedené (zkrácené) daně – kterýžto výrok je exekucním titulem v rámci civilního řízení, když z hlediska neodvedené (zkrácené) daně je dán speciální zákon – daňový řád – který stanoví možnost, aby finanční úřad si takovýto exekucní titul pro daňové řízení sám vydal.
117. Vzhledem k výše uvedenému pak v adhezním řízení nepřichází v úvahu nahrazovat uvedený postup rozhodnutím soudu podle § 228 trestního řádu a vytvářet tak jiný podklad pro další postup a eventuálně i pro výkon rozhodnutí. Proto je obecně namístě, aby soud rozhodl na počátku hlavního líčení usnesením podle § 206 odst. 4 trestního řádu *per analogiam*, že tento nárok na náhradu škody nemůže (Česká republika, za níž jedná příslušný finanční úřad) uplatňovat v trestním (adhezním) řízení (*rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 15 Tdo 902/2013*).
118. Nutno však dodat, ve shodě s poškozenou, že judikatorně bylo současně dovozeno (též závěry z citovaného rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 15 Tdo 902/2013), že z hlediska zkrácené daně je v určitých případech i v adhezním řízení v rámci trestního řízení možné nárokovat náhradu škody a to tam, kde z provedeného dokazování vyplývá, že obviněný jako osoba jednající za právnickou osobu zkrátil daň z příjmů (nebo jinou daň) této právnické osoby, vůči které sice finanční úřad vydal platební výměr, jímž právnické osobě doměřil zkrácenou daň, ale je zřejmé, že tento platební výměr je nevykonatelný, protože právnická osoba nemá žádný majetek, na který by bylo možno vést exekuci. V takovém případě, je třeba řešit otázku, zda obžalované osobě nevzniká ručitelský závazek podle § 159 odst. 3 a § 2910 a násl. občanského zákoníku a § 53 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, na základě kterého by mohl být v adhezním řízení zavázán k náhradě způsobené škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení (k podmínkám vzniku ručitelského závazku blíže rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 6 Tdo 511/2019). Uplatnění nároku na náhradu škody by dále mohlo přicházet v úvahu v případech, kdy by bylo možné dovodit odpovědnost obviněného, který není plátcem, resp. poplatníkem zkrácené (nebo neodvedené) daně, jako pachatele trestného činu podle § 240 trestního zákoníku (příp. podle § 241 trestního zákoníku) za škodu způsobenou tímto trestným činem nebo bezdůvodné obohacení získané takovým trestným činem.
119. S ohledem na uvedené tak lze v tomto případě uložit povinnost k náhradě škody i tomu, kdo se daného trestného činu dopustil (obžalovaný/pachatel). Pachatelem i spolupachatelem trestného činu podle § 240 trestního zákoníku může být nejen subjekt daně, ale kdokoli (fyzická či právnická osoba), kdo svým úmyslným jednáním způsobí, že zákonná daň nebyla jemu anebo i jinému subjektu (fyzické či právnické osobě) vyměřena buď vůbec, anebo ne v zákonné míře, což ve vztahu k obžalovanému má soud za prokázané. Je zcela bezpředmětné, že obžalovaný nebyl statutárním orgánem daňového subjektu, jelikož z provedeného dokazování vyplynulo, že za tento

daňový subjekt jednal ve všech podstatných a zásadních úkonech i ve vztahu ke správci daně, kde dokonce psal i nepravdivé vyjádření.

120. Poškozený subjekt se přihlásil s nárokem nižším, než jak byl vymezen v obžalobě, nicméně je řádně doložen, bylo doloženo, že správce daně vyvinul maximální možné úsilí ve vztahu k vymáhání nezaplacené daně, to nebylo s ohledem na nemajetnost daňového subjektu úspěšné. Vzniklou škodu tak je možno uplatňovat v trestním řízení na osobě, která svým jednáním škodu způsobila, což je obžalovaný.
121. Přesná výše způsobené škody byla řádně a včas poškozenou vyčíslena. Jedná se o částku 9 457 185 Kč (částka, o kterou byla celkově zkrácena DPH), od které poškozená odečetla částku 241 475 Kč, která byla podle sdělení poškozené již dříve uhrazena. Celková výše způsobené škody tak představuje částku 9 215 710 Kč, jak vyplývá z výše uvedené tabulky (bod 114). Nadměrný odpočet DPH v částce 2 384 610 Kč nebyl daňovému subjektu vyplacen, a tak v této výši škoda poškozené nevznikla, ostatně ta částku ani nepožaduje uhradit.
122. S přihlédnutím ke všem shora uvedeným argumentům a důvodům soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do **8 (osmi) dnů** od doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze.

O odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Praze.

Odvolání může podat státní zástupce, obžalovaný a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl. Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, může poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, podat odvolání pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, ledaže v dohodě o vině a trestu souhlasil s rozsahem a způsobem náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydáním bezdůvodného obohacení a tato dohoda byla soudem schválena v podobě, s níž souhlasil.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu, odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání nemohou úspěšně podat osoby, které se jej výslovně vzdaly.

Praha 25. června 2024

JUDr. Lukáš Svrček
předseda senátu